

Hăm Vóc
100
bài thơ chọn

Hữu Mốc
100
bài thơ chọn

NHÀ XUẤT BẢN
HỘI NHÀ VĂN

Vong có nhân

Thư Cự Tổ

Nhà nghèo sản độn rau dưa
Ruột bầu cua cáy, cơm đũa mát lòng

Lớn lên thỏa chí tang bồng
Cửa quan thì hẹp, lối vòng khó chơi

Mượn men ngang dọc với đời
Hai vai gánh nặng cơ trời dọc ngang

Điều cay, rượu để xên xang
Công danh thành đạt bằng tràng võ tay!

16/7/2012

Thơ chơi

(Mượn lời cụ Nguyễn Du)

Tặng con gái

I

Thi ca tôi chẳng tài cao
Lời ru của mẹ cất vào tuổi thơ
Một thời nhắm mắt làm ngơ
Mặc ai lăm chũ thực hư mặt người
Ngắm mình mỏng sức nông tài
Thơ chơi làm tặng con vài ba câu

II

Đoạn trường một khúc bể dâu
Chơi thơ để nhẹ nỗi đau nhân tình...

20/5/1996

Vịnh thi sỹ

Cũng là danh họa cầm thi
Bên thì cô quạnh, bên thì đông vui

Người yêu kẻ ghét duyên trời
Giọt sương chỉ thấm lên môi má hồng

Trời xa, đất có gần không
Gọi mây-mây tản, gọi giông-giông buồn...

Thế nhân an phận tử thường
Phù du một thoáng, xót thương một đời...

20/5/2006

Viếng Đổ Phủ

Một năm mồ xanh ông với ông
Cô đơn lạnh lẽo có buồn không?
Mây trời sông nước còn đây cả
Ai kẻ qua đường thương khóc ông
“Thiên cổ văn chương thiên cổ sư”*
Trời xanh ngoài lại vẫn mênh mông
Lưu danh thiên cổ còn ai nhỉ?
Một năm mồ xanh ông với ông.

Hà Nam 10/ 5/ 2006

*“Thiên cổ văn chương thiên cổ sư” : Câu thơ của Thi hào Nguyễn Du làm khi đi sứ Trung Hoa viếng thăm mộ Đại thi hào Đỗ Phủ ở tỉnh Hà Nam. GS-TS Hán học Mai Quốc Liên dịch nghĩa: “Nghìn thừa văn chương, nghìn thừa thầy”.

Trước lăng mộ Tần Thủy Hoàng

Đốt sách và chôn nho
Thống nhất nước Trung Hoa
Xây Vạn lý Trường Thành
Đắp binh mã đồng
Mộng tưởng thuốc trường sinh
Và lưu danh thiên cổ...

Thành Trường An, Trung Quốc 3/5/2006

Tần Thủy Hoàng, Hoàng đế Trung Hoa từ năm 221 đến 210 trước Công nguyên, người sáng lập ra triều Tần, triều đại phong kiến tập quyền đầu tiên ở Trung Quốc. Một nhân vật phức tạp, có nhiều đóng góp nhưng cũng gây nên nhiều chuyện “bia miệng” trong lịch sử Trung Hoa.

Bám

Tặng những người lính

Tuổi ấu thơ tôi bám vào lưng trâu
Để vượt qua những cánh đồng bùn lầy, nước đọng
Chạy trốn lũ địa đói người thấy hơi người.

Lớn lên,
Tôi ôm cây súng khi mười bảy tuổi
Chiến trường gian nan, đạn bom, khói lửa
Tôi mong được sống trở về

Sống trở về,
Tôi bám vào trang sách
Mong được làm người
Và tôi được làm người...

Lấy vợ, sinh con,
Tôi bám vào người vợ tảo tần
Thân cò lặn lội,
Sớm khuya một nắng hai sương
“Nuôi con, vun nghiệp chồng”.

Cuộc sống vui buồn theo nhịp thời gian
Công danh sự nghiệp còn dang dở
Nay vợ mất rồi tôi bám vào đâu?

Đêm giá rét tôi tìm hơi ấm
Chăn lạnh, gối lạnh, giường hoang vắng
Tiếng tắc kè ho khan trong đêm.

Tiếng đêm,
Một câu thơ viết dở
Một bức tranh vẽ dở
Một vở kịch chỉ có nhan đề.

Thôi đành vậy,
Tôi đành bám vào thời gian chật chội
Bám vào sự nham nhở của cuộc đời
Để sống...
Người ơi!

15/01/2013

● 2020 11 11

Khóc, cười và lặng im...

Tặng Nhà thơ Nguyễn Quang Thiều

Sống ở trên đời
Ai cũng cười cũng khóc
Họ cười khi sung sướng
Họ cười vì sự vụng dại ngây thơ
Họ cười vì niềm vui có thực
Họ cười thành hạt nước mắt khi gặp
Chuyện đắng cay
Và họ khóc
Khi tủi nhục, buồn đau và bất lực
Nước mắt lặn vào tim hay nước mắt
Chảy thành dòng...
Nước mắt nào cũng là máu mặn
Trộn mồ hôi của một con người

Còn với sự lặng im
Không phải mấy người có được
Bởi vì họ không chịu lặng im
Khi gặp chuyện trái ngang nên họ muốn
Nói thành lời
Họ cũng sẽ không lặng im
Khi gặp bọn bất lương hay hạng người vô liêm sỉ
Thành ra sự lặng im
Sẽ không bao giờ có được cùng với khóc và cười...

Hà Nội, ngày 03/04/2005

Ngẫm

Câu ca cổ:

“Nước lũ mà vã nên hồ”

Câu ca mới:

Nước lũ cắt chùng thành rượu.

7/6/2006

Người lính

(Trích)

...

Ở giữa chiến trường chỉ có đạn bom
Những người lính không cần đến ghế
Và giữa ùng oàng tiếng cười, tiếng nổ
Chẳng thấy ai chọn một chỗ ngồi...

22/12/2021

Ngày xuân nghe tiếng chuông chùa

Cái rét heo may giá lạnh
Thình không vang tiếng chuông chùa
Âm u lòng người hiu quạnh
Cô đơn của một kiếp người.
Tiếng chuông chùa ngân vang
Đi đâu, về đâu
Tiếng chuông chùa không biết
Tiếng chuông chùa cứ buông.

Tôi đi giữa sắc xuân
Mưa phùn và gió bắc
Lá bên đường rơi rơi
Như một người say rượu.

Ngước nhìn lên trời cao
Chỉ một màu biêng biếc
Như nổi đời quạnh hiu
Kiếm tìm mái đơn côi...

Tiếng chuông chùa cú buông
Bình boong và bính boong
Cầu mong gì chuông ơi?
Cho lòng người hy vọng.

Tiếng chuông chùa cú buông
Mặc đất trời nghiêng ngả
Mặc lòng người âm u
Tiếng chuông chùa cú ngân.

Mùa xuân nào cũng cũ
Tiếng chuông chùa cũ hơn
Xuân và tiếng chuông chùa
Có bao giờ xa nhau?

Mùng 6 Tết Ất Dậu

Đường

Đường
Muôn vạn ngã
Trời
Biển
Trái, phải,
ngang...

Đường do con người vạch ra
Cứ đi, cứ bước
Sáng, tối, âm u mờ mịt
Tin con đường phía trước
Về đích...
Hạnh phúc, đắng cay, ngọt bùi
Chông gai bùn lầy nước đọng
Con người và cảm thú
Cũng đi trong hoang đại ngu ngơ
Cũng là câu chuyện cổ tích...

1/12/2011

Thương anh

Kính viếng hương hồn nhà thơ Phạm Tiến Duật

Có những ngày em hát anh nghe
“Trường Sơn Đông nhớ Trường Sơn Tây...
Thương em bên ấy mưa nhiều...”
Tôi thấy anh cười như đứa trẻ
Mắt lim dim nhớ cô gái Trường Sơn
Rồi giọng khê khà anh hát:
“Giữa một vùng đất bụi khô rang
Em bỗng đến như dòng sông đầy nước...”

Và cho tới hôm nay trên giường bệnh
Tôi thấy anh vẫn muốn nắm bàn tay một người con gái
Hạnh phúc lóe lên như thuở nào với “vàng trắng quàng lửa”
Như “lửa đèn thắp sáng đêm đêm”
Nhưng giữa thời bình tôi thấy anh lạc lõng
Một thi sĩ đại khờ giữa thế giới người khôn
Quờ quạng kiếm một mối tình bé bỏng
Và một chút chức còm nào có ai cho...

Cũng vì thế, thương anh, có những tháng ngày anh phải sống
Bên cạnh những con người không có trái tim
Thời gian như chiếc đèn cù
Cuộc sống bộn bề với trăm ngàn công việc
Anh vẫn ở rừng như đứa trẻ hồn nhiên
Chẳng cần một thời oanh liệt
Anh tặc lưỡi: Hào quang gì rồi cũng tắt
Miễn là ta vẫn cứ là ta

Ngày anh Duật mất, đêm đông Hà Nội 4/12/2007

Lửa ấm

Lửa nóng rát
Cuống cuồng ta sợ hãi.

Lửa sắc nhọn
Khiến đất trời tăm tối
Nỗi buồn giấu kín vào đêm.

Lửa băng lạnh
Ma trôi trong phiêu lãng
Nỗi đau tê tái ngấm trong tim.

Còn lửa ấm
Sưởi lòng người ấm lại
Người với người xích lại gần nhau.

Lửa ấm
Như mặt trời buổi sớm
Xua đi những đám mây mù
Trời quang đấng
Và gió ngào ngạt thổi
Hoa ngậm sương cười
Thơ...

10/09/2020

Cổ tích

Cổ tích bắt đầu từ chuyện ngày xưa
Người cũ tự hào vì chuyện cũ
Vì thế họ sống được tới hôm nay.

Lũ trẻ không hiểu gì chỉ lặng im
Không hiểu niềm kiêu hãnh tự hào
Câu chuyện cũ của ông cha, câu nói cửa miệng
Miếng ăn, nước uống thường ngày
Vô cảm, không rung động.

Lớp trẻ trong veo như sương mai buổi sớm
Câu chuyện cũ rất buồn
Không có tiếng vỗ tay
Không ánh mắt của trẻ thơ ngưỡng mộ
Niềm kiêu hãnh giấu vào tâm lặng
Thời gian trôi qua cuộc sống vô thường.

An ủi câu chuyện cũ người cũ
Nó giống như đất nước nhỏ nhưng lòng người rất rộng
Tuổi học trò ngửi mùi rác cũng thành thơm...

Người già ơi, đừng buồn!
Chuyện cổ tích muôn đời vẫn thế...

Mùng 3 Tết Canh Tý - 2020

Con bò mùa đông

Tặng nhà thơ Nguyễn Quang Thiều

Thiều vẽ con bò mùa đông
Con bò giữa đất trời u uất
Bò cứ phải gồng mình rỉ máu
Đơn côi đau đớn, lạnh lùng...
Sự sống ở đâu?
Bò tồn tại giữa mùa đông.
Mùa đông
Lại mùa đông
Con bò cứ đơn côi
Con bò lại đơn côi
Năm nay qua năm khác
Bò phải bồng đơn côi...

05/10/2007

Chữ

Nhọc nhằn se chữ
Trây xước ngón tay
Chui qua lỗ kim
Cát bụi, mồ hôi, nước mắt
Sâu, kiến và các loại côn trùng
Le lối sợi nắng vàng hong ngọn gió tươi

Con chữ
Lặn ngụp trong hơi thở
Dập dềnh trên sóng
Bóp nghẹt trái tim
Đi tìm chốn hư không
Trải lòng trên trang giấy
Gánh trên lưng những gương mặt người
Ái ố hỉ nộ...

24/01/2018

Linh hồn

Người ta hay nhắc tới linh hồn
Dù không ai nhìn thấy
Xa xôi lắm mà cũng gần gũi lắm
Linh hồn linh thiêng.

*

Kẻ xấu biết linh hồn báo oán
Người tốt biết linh hồn báo ân
Linh hồn biết thời gian ngắn ngủi
Sống thế nào!

1/10/2020

Thế Sự

Thế sự

Nợ tình nợ chữ ta còn trả
Nợ số phận ta cái nợ đời
Nhân tình thế thái quay cuồng cả
Mòn mỏi vai gầy ta với ai
Nhân gian hai chữ sao mà nặng
Ta gánh sao đây hờ đất trời!

20/05/1996

Mùi lửa

Mùi lửa không giống mùi người
Hôi, tanh, thơm nồng, ngất ngây

Mùi lửa không giống mùi hoa
Đắm say quyến rũ

Mùi lửa không giống mùi cỏ cháy ngọt ngọt
Mùi lửa có hơi thở của con người
Mùi của sự sống khát khao...

01/02/2015

Chim bìm bịp

Mẹ sinh thành ra ta
Một sinh linh bé nhỏ
Lớn ở đồng quê
Mò cua bắt ốc

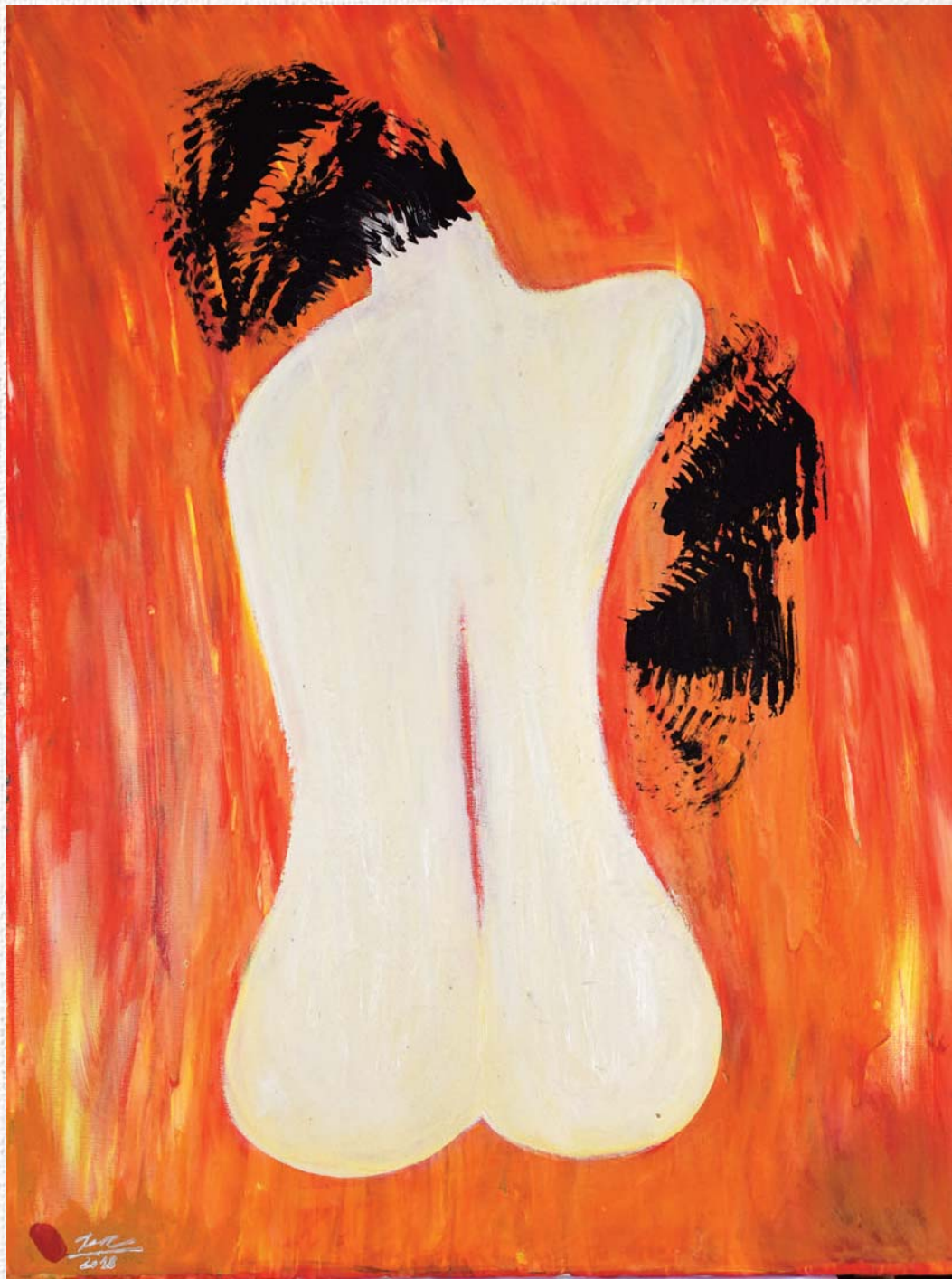
Bên gốc tre làng có con chim bìm bịp
Không biết bay xa
Khát khao lắm cũng chỉ vỗ cánh bay là là mặt đất
Rúc vào bụi cỏ
Làm một giấc no nê giữa trưa hè
Gặp dòng nước mắt
Ngục lặn thỏa thuê
Bìm bịp định vỗ cánh bay lên trời cao
Muốn được vẫy vùng giữa sông dài biển lớn

Trời cao, biển rộng, sông dài
Cánh chim thì ngắn, chân trời thì xa
Bay trong vô vọng mình ta
Bất lực chỉ dám xót xa thở dài:

- Cái đang có nghĩa là cái không có
Cái đang có nghĩa là cái đang đi

Chim bìm bịp
Bìm bịp!

20/5/2005

Giọt thời gian

Ta nghe
Hơi thở đã không còn rạo rức
Ta nghe
Trái tim đã không còn thốn thức

Ấy là khi
Giọt thời gian cạn dần

Qua đi
Tuổi ấu thơ
Qua đi
Thời trai trẻ
Qua đi
Tuổi làm người

Cuộc sống cứ cạn dần theo giọt thời gian...

03/4/2010

Cây xương rồng trên cát

Không ai trồng xương rồng trên cát
Cây tự mọc ra rồi cây tự biến đi

Bốn mùa bão cát
Quần quại sống còn
Cây xương rồng trên cát mọc gai

Và hôm nay
Từ gai nhọn xương rồng
Những nụ hoa đỏ rực
Giữa bạt ngàn cát bụi
Hoa và gai...

20/5/2015

Khoảng lặng

Có lúc ta không nhìn thấy mặt trời
Không nhìn thấy mặt trăng
Chìm vào khoảng lặng...

Ta với ta
Suy tư, nhớ về những điều đáng nhớ
Hôm qua, hôm nay
Cuộc sống bộn bề
Vui không đầy gang
Buồn như gió thoảng
Hạnh phúc là giọt mưa sa
Sung sướng ào như cơn bão
Tiếc nuôi

Điều quý nhất, ta lơ là
Điều đáng yêu, ta vô cảm
Mải mê chạy theo bong bóng xà phòng
Bảy sắc cầu vồng
Khao khát, ước mơ
Được, mất
Bong bóng xà phòng tan vào hư không
Bảy sắc cầu vồng cũng mất
Hào quang chìm vào quá khứ
Người với người xa lạ
Chỉ còn ta với ta
Khoảng lặng là giây phút thân tiên
Để nhìn trắng, đen
Mặt người...

Đắm bốt

1.

Cảm xúc đây vơi

Niềm vui nổi buồn

Sung sướng, đắng cay, hận thù

Ước mơ, hy vọng

Trút bỏ vào đâu (?)

Khoảng trống mơ hồ

Âu sầu, ưu phiền, tăm tối

Le lói tương lai

Không rõ đường

Uất ức tìm lối thoát

Không thấy

Lại niềm vui, nổi buồn

Cuồng nộ

Người rã rời

Đầu bốt lửa

Ta không biết ta

Mình không hiểu mình

Vô định...

2.

Bao cát treo lơ lửng trước mặt
Hai bàn tay đeo găng của người máy trước mặt
Đắm vào mặt ta
Ta đắm vào bao cát
Đắm vào đôi bàn tay của người máy
Đắm vào chính cuộc đời
Đắm vào nỗi đau, nỗi buồn
Đắm vào sự bất lực
Đắm vào sự cô đơn chán chường
Đắm vào sự hận thù
Đắm vào nỗi buồn quên chết
Hận thù tan chảy
Đôi bàn tay tê dại
Đầu nhẹ băng...

29/01/2018

Chiếc ghế

Khi mẹ sinh ra ta
Dù bé ta vẫn được ngồi trên ghế
Chiếc ghế thấp để bàn tay nâng
Vết nôi cơm cho sạch.

Bước sang tuổi học trò
Ta mài đũa quần trên ghế
Hết ngày lại đêm
Để thành đứa trẻ lớn khôn.

Tuổi mười bảy
Xách súng đi đánh giặc.

Ở giữa chiến trường chỉ có đạn bom
Những người lính không cần đến ghế
Và giữa ùng oàng tiếng cười, tiếng nổ
Chẳng thấy ai chọn một chỗ ngồi...

Chiến tranh lùi vào dĩ vãng
Người với người đi giữa phồn vinh
Ai ai cũng gồng mình hòa nhập
Vào dòng chảy thời gian
Vào cơ chế thị trường

Uy quyền và tiền bạc
Làm người ta khát khao
Người ta cần ghế
Chiếc ghế lung linh trước mặt người
Chiếc ghế làm nhiều kẻ còng lưng
Chiếc ghế làm nhiều người
Rơi nước mắt.
Chiếc ghế cũng sinh ra không ít thằng khùng.

Chiếc ghế dù bằng gỗ hay không bằng gỗ
Có gì là quan trọng
Điều người ta cần là chiếc ghế
Đặt ở chỗ nào...
Và ai ngồi trên đó...

20/5/2010

Nhịp sống

Thời gian là không gian ba chiều
Quá khứ
Hiện tại
Tương lai
Quá khứ đã đi qua
Người người hoài cổ
Hiện tại đang xế chiều
Ước mơ dang dở
Cuồng nộ nhịp điệu thời gian
Gấp gáp sống
Dòng trôi cơm áo gạo tiền
Tương lai phía trước
Không ai chỉ lối
Mây mù tự vạch đường
Đi trên chông gai miệng hố
Dấn bước cầu may
Chạy theo nhịp sống...

Mùng 3 Tết Mậu Tuất - 2018

Niềm vui và nỗi buồn nhân thế

Đã có lúc tôi tự hỏi
Ta là ai? Là ai?
Là của ta? Hay của vợ? Của con? Của anh em, bè bạn?
Của cấp dưới? Cấp trên?
Của họ mạc, làng quê?...
Tôi không có câu trả lời.

Đã có lúc tôi hoang mang và không biết
Mình là ai và không biết mình phải làm thế nào
Cho xứng và vừa lòng tất cả,

Tôi tự nhủ với chính mình
Tôi không biết tôi là ai và là người như thế nào
Tôi chỉ biết
Tôi là tôi - là tôi...

Dù có đắng cay, tủi nhục,
Dù có mất mát đau thương,
Dù có ngàn vạn lần ân hận,
Dù có mất đi tất cả,
Vinh quang, tình yêu, cuộc sống.
Tôi vẫn là tôi
Một trái tim, một tấm lòng
Chỉ yếu mềm trước sự chân thành và lòng tốt...

Dù dại dù khôn
Nó như một sự thật
Nắng mưa là chuyện của trời.

Ai bảo tôi dại?
Ai bảo tôi khôn?
Khôn và dại không cần đáp số!
Đó là niềm vui và nỗi buồn nhân thế
Ai mà chẳng thế...
Đó cũng là chuyện của trời.

23 giờ ngày 6/10/2009

H. M. R.

Cho và nhận

Tôi muốn hỏi cuộc đời:
Đời cho tôi những gì?

*

Đời cho tôi tuổi ấu thơ
Đời cho tôi một thời trai trẻ
Và một kiếp truân chuyên
Buồn vui và đau khổ
Hạnh phúc và đắng cay
Vinh quang và tủ nhục...
Đời cho nhiều vậy sao (!)

*

Còn đời lại hỏi tôi:
Tôi cho đời những gì?
Tôi là một con người
Lúc khôn lúc dại
Lúc tỉnh lúc say
Duy có một tấm lòng
Tôi cho đời tất cả

*

À, ra đời là thế
Ta vừa nhận vừa cho...

Yết Kiêu một ngày giáp Tết Ất Dậu 2005

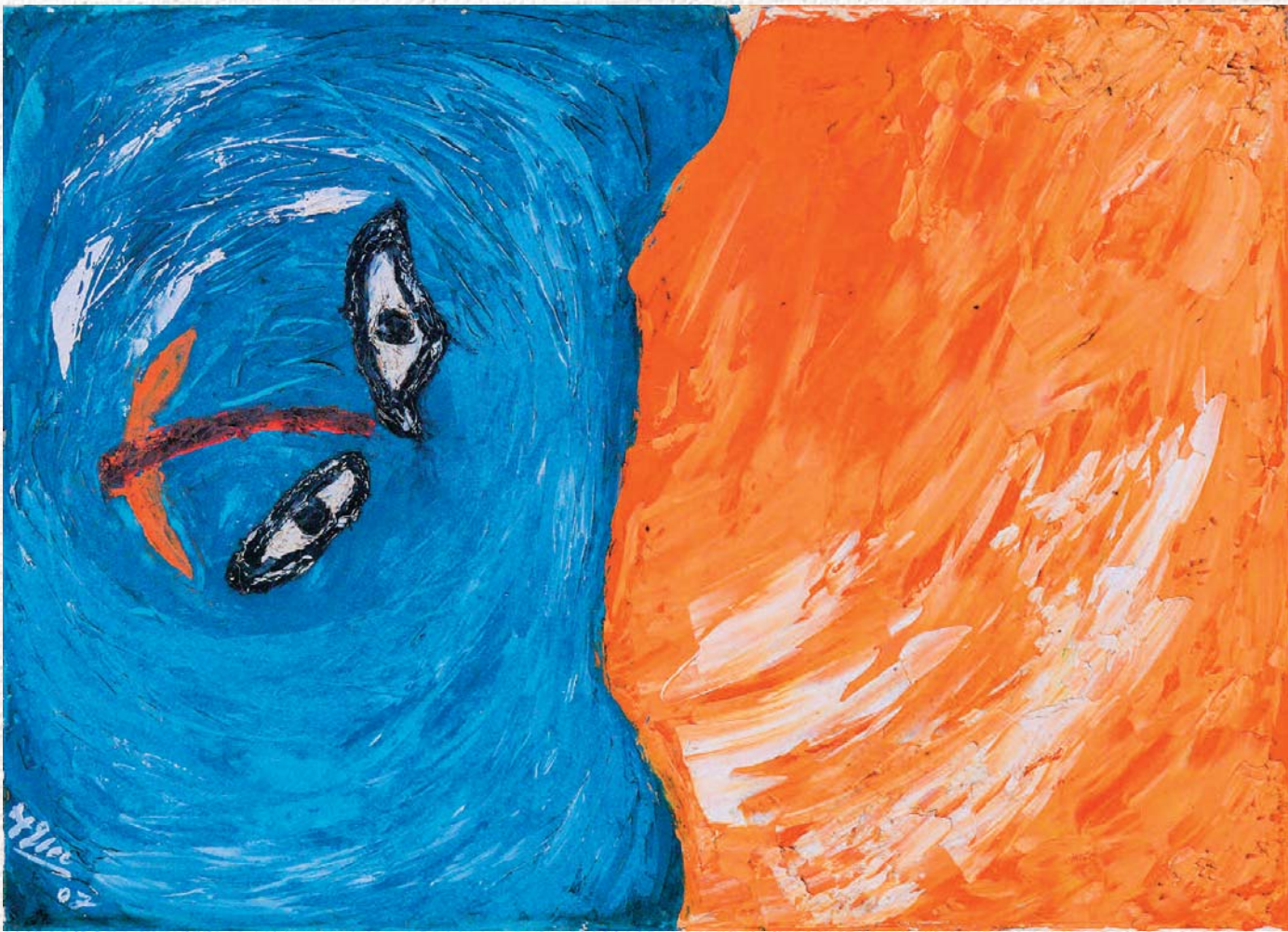
Đừng là gì

Em bảo, tôi là ngôi sao lạ
Vừa yêu, vừa ghét, vừa thương
Bạn bảo tôi là vì tinh tú
Là hoa thơm đặng ngọt của đời
Gia đình và người thân thì bảo
Con là bầu sữa trong thơm...

Khi tôi sinh ra trái đất vốn đã tròn
Tôi chỉ là hạt cát giữa vạn ngàn hạt cát
Hạt cát có bay vào không trung...
Hạt cát nhỏ liệu có còn là hạt cát
Hay cát đã tan vào lòng biển
Hay cát thành bụi bay giữa khoảng không
Tôi nào có hay...

Duy chỉ có một điều lúc nào tôi cũng khát khao
Tôi đừng bao giờ là những vì sao
Tôi càng không muốn tôi là hoa thơm cỏ lạ
Cũng không là bầu sữa thơm hay dòng nước mát
Tôi chỉ muốn tôi chẳng là gì cả
Dù chỉ là hạt cát giữa vạn ngàn hạt cát
Đừng là gì...
Đừng là gì
Thế có phải không?

20/5/2006

Niềm tin

Niềm tin là gì?

Niềm tin là gì?

Niềm tin là có thực

Niềm tin là khí thở

Niềm tin là ánh sáng mặt trời

Niềm tin là ánh trăng

Của người đi trong đêm...

Đã có một thời tôi luôn tin và yêu

Có phải vì niềm tin trong tôi quá lớn

Rồi tôi ngã chính vì niềm tin quá lớn

Để rồi ngỡ ngác, xót xa...

Nhưng cũng chính niềm tin mà tôi đứng dậy
Tôi vẫn tin vào niềm tin
Niềm tin là có thực
Tôi luôn tin là thế.

Có một đôi lần tôi mất niềm tin
Tôi nhìn người thấy sợ
Người là gì? Một dấu hỏi to
Không lời giải
Không lời giải
Nhưng niềm tin mãi trong tôi.

06/7/2005

Tròn

Nhân mùa World Cup 2006

Trái bóng tròn như trái đất,
Còn vòng đời là vòng xoáy, vòng cong...

Trái đất cứ quay,
Vòng đời cũng quay,
Lăn tròn như trái bóng...

Bể dâu như trái bóng...
Trái đất vốn tròn,
Và trái bóng cũng tròn,
Chỉ có vòng đời
Là vòng xoáy, vòng cong...

4/7/2006

Công phong 1

Cửa nhà tù mở toang
Lò lửa đốt quan tham cháy rục
Dư chấn bài trừ tham nhũng
Thác đổ triều dâng
Củ khô củi tươi cháy rừng rục
Người người đón ngọn gió hồng
Sưởi ấm những trái tim nguội lạnh
Công phong...

25/1/2018

Cuồng phong 2

Bóng đá Việt Nam
Như tảng băng chìm
Bồng một ngày bùng tỉnh
“Rũ bùn đứng dậy sáng lòa”

Nụ cười nhiều
Nước mắt nhiều
Người người quên đi miếng ăn mận nhạt
Quên đi đòn đau, khổ nhục, hận thù
Quên cả tình yêu
Tất cả vô thường trước trái bóng lăn
Tất cả mọi con đường ngõ phố
Rạng ngời những gương mặt người
Và tiếng hò reo
Trái bóng lọt vào lưới nhà
Triệu triệu trái tim ngừng thở

Rồi lại ào ào bão dông
Truyền ngọn lửa thần
Ai cũng nghĩ về một phép màu
Hy vọng
Niềm tin
Hy vọng
Trái bóng sút tung lưới bạn
Bão nổi cuồng phong
Trời vỡ vụn
Lại nụ cười nước mắt
Trai gái ôm nhau nhảy múa giữa đường
Mưa phùn bay ngào ngạt
Màu đỏ của vạn triệu những lá cờ chưa bao giờ... đẹp thế!
Ôi Việt Nam ơi
Cuồng phong bão giông!...
Rồi bỗng trời trở gió
Trận cuồng phong im lìm.

18 giờ 27/1/2018

1109

Thi nhân

Một đời đại
Một đời khôn
Một đời nửa khôn nửa đại.

*

Khôn không phải hay
Đại không phải dở
Hoang tưởng vĩ nhân
Giữa nhân gian thế sự.

*

Sắc không không sắc
Bồh bênh đại khôn
Bong bóng xà phòng
Cầu vồng bảy sắc.

*

Khôn đại lơ lơ
Khôn không biết
Đại không nhớ
Lúc đại lúc khôn
Thi nhân thi đại...

24/1/2018

Bước

Phía trước là con đường
Hàng ngày ta vẫn bước

Bước thấp
Bước cao
Bước thông dong, bước vội vàng
Bước trong mưa tạnh gió hòa
Bước trong bão giông
Và trong bùn lầy nước đọng
Lạc cả vào cạm bẫy...
Dẫu vậy ta vẫn bước

Không đếm đong
Không tính toán

Cuộc đời là những bước đi
Ta phải bước...

Tiếng mõ

Tiếng mõ ăn năn buổi sớm
Cốc cốc cốc...

Tiếng mõ thở dài ban chiều
Cốc cốc cốc...

Tiếng mõ trầm ngâm trong đêm...

Thì ra
Giữa cuộc đời dâu bể
Người đời và tiếng mõ
Cũng đi về phía hư vô

Cốc cốc cốc...

16/4/2008

Câu hỏi niềm tin

Tuổi học trò tôi đói miếng ăn
Mặc quần áo rách
Đôi chân trần mơ đôi dép đủ quai
Không thấy khổ bởi niềm tin có thật

Tin mẹ tin cha
Tin thầy tin bạn
Tin nhà hàng xóm
Tin cả kẻ ăn mày
Họ đi ăn xin là có thật...

Chiến tranh
Tôi thành người lính
Đi đánh giặc
Tin ngày chiến thắng
Niềm tin ấy là niềm tin có thật
Bởi người với người
Cùng hát bản hòa ca...

Chiến tranh qua đi
Nghèo đói cũng qua đi
Thời gian trôi
Đời người theo thời gian đếm ngược...

Căn nhà tôi ở cây sum sê
Chen đây kẻ đứng người ngồi
Vui vẻ lắm những lời ong mật
Chén rượu đầy vơi
Xuề xòa anh với chú
Niềm tin đây theo ước mong...

Bỗng một ngày căn nhà tôi vắng hoe
Cây mùa xuân đã không còn thay lá
Bạn bè cũ đã thay lòng đổi dạ
Đám học trò có đứa quay lưng
Câu hỏi vì sao nổi buồn vấn vít

Thời gian trôi như cây già rụng lá
Niềm tin gãy theo giọt thời gian...

14/9/2020

Chỗ dựa

Tặng cháu Mít-Na-Bin

Đã từ lâu căn phòng tôi ít người gõ cửa
Điện thoại buồn vắng tiếng reo
Chai rượu dở đã đổi màu
Lạnh canh tiếng chuột chân tường gõ
Âm thâm bóng lẽ
Tôi và tôi...
Trưa thềm lấm bữa ăn bầu bạn
Lạc giọng mời chẳng có tiếng thưa.
Ngồi buồn đếm nợ nông sâu
Khi còn đương chức giống đâu bây giờ
Cũng đành nhắm mắt làm ngơ
Không-không-sắc-sắc... lơ mơ tỉnh - mơ

Đời người dẫu bể phân bua
Phân thắng thì ít, phân thua thì nhiều
Thương cho số kiếp má đào
Hồng nhan bạc phận lao đao kiếp người
Hỏi trời, trời chẳng trả lời
Hỏi đất, đất cũng như trời lặng thinh
Nường thân còn một chút tình
Chiều buông... tiếng cháu giật mình gọi ông!

28/12/2019

Làm người... khó

Muôn thừa kiếp người
Nhân chi sơ tính bản thiện
Muôn thừa kiếp người
Ái ố hỉ nộ
Mâu thuẫn chồng mâu thuẫn
Kiếp người... khó

Con người
Kiếp tạm
Trong lửa đỏ và nước lạnh
Vòng kim cô xiết chặt

Cái có lý trong vòng vô lý
Tính bản thiện gieo mầm
Liệu cái ác có lặn vào bóng tối
Sự cô đơn thức dậy

Một mình
Mong manh
Hoài nghi
Giữa thiện - ác
Làm NGƯỜI...

15/9/2020

Con mãnh thú vô hình

Con mãnh thú
Không hình hài
Không mang khuôn mặt người.

Con mãnh thú
Không gào thét
Không làm bão nổi mưa dông.

Con mãnh thú
Không đánh NGƯỜI bằng nắm đấm
Không chửi NGƯỜI bằng những lời tục tĩu

Con mãnh thú
Len lõi vào giấc ngủ
Đánh thức sự lo lắng vu vơ
Khơi gợi sự sợ hãi mơ hồ

Con mãnh thú
Vô hình không đường ra
Quấy đập, trào dâng sóng ngầm
Con mãnh thú vô hình là những nỗi đau
Miệng lưỡi NGƯỜI đời...

16/9/2020

H. W. G.

Món nhắm

Hắn không phải cái đùi gà
Không phải miếng pa - tê
Không phải lát chanh, quả ớt, cọng rau thơm
Vậy mà người ta cứ mang hắn ra nhắm.

Nhắm ở quán cà phê buổi sáng
Nhắm ở bữa trưa bún đậu mắm tôm
Nhắm ở bữa tối lướt khướt rượu tây, gái đẹp của những kẻ lắm
tiền nhiều bạc
Và nhắm ở các bàn trà của một vài vị quan chức li ti.

Một thùng nước gạo
Chứa đầy cặn bã, rác rưởi
Của những kẻ ăn không ngồi rồi
Lấy câu chuyện làm quà, ngồi lê hóng hớt
Luận bàn, suy đoán...
Thành ra hắn là món nhắm
Của đủ hạng người...
Hi... ha...

Nhưng nếu hân không là món nhắm của mọi người
Thì họ buồn quá
Vì thời gian họ không biết để làm gì
Chắc là họ sẽ không có một niềm vui
Một sự sung sướng
Một niềm tự hào vu vơ, không có thật...
Hi ha...
Và hân vẫn là hân
Hi ha...

16/12/2019

Cỏ và đời

Cỏ không bị bầm dập
Cỏ làm sao tươi xanh
Cỏ không bị bầm nát
Cỏ làm sao nảy mầm
Cỏ không bị phạt ngọn
Cỏ làm sao hồi sinh

Người không bị giẫm đạp
Người không biết đứng lên
Người không biết nhìn xuống
Làm sao biết nhìn lên
Đời người không đẳng chất
Sẽ chỉ biết cúi đầu...

14/12/2019

Tiếng cười

Buổi sáng nắng
Buổi chiều mưa
Muôn mặt người
Nụ cười nửa miệng.

Véo von
Vón cục
Vàng vọng
Lăn lộn
Trắng đen
Trong đục
Không rõ thực hư
Ngơ ngáo
Là tiếng cười của con người.

Âm đục
Méo mó
Không vắn điệu
Khùng khục
Là tiếng cười của ma...

H. L. O. C.

020

Mặt người

Trời có nỗi buồn của nắng
Đất có nỗi buồn của gió
Sâu thẳm lòng người
Nước mắt mặn hơn nước biển.
Nỗi buồn âm u
Than thở (?!)
Trời không trả lời
Đất... tím...

Sóng đẩy thuyền chao
Lao xao tẻ nhạt
Mưa một tiếng cười.

Mặn mòi khi nắng khi mưa

Mặt người...

22/10/2019

Lại ngâm

Tuổi lớn đêm dài không ngủ trọn
Trần trọc nghĩ suy chuyện gần xa
Quần quanh quanh quần toàn chuyện cũ
Đại khôn khôn đại chuyện đã qua.

Khóc cười cười khóc làm chi nữa
Dương gian chật chội lũ yêu tinh
Công danh tiền bạc đâu còn mãi
Đọng lại trong ta một chữ TÌNH.

16/09/2020

Rượu

Xưa xưa người ta uống rượu hũ
rót ra bát
Người quân tử uống rượu bát không đủ
bê hũ tu
Bàn tay quạt ngang mồm
cười hu hu
và khóc
Người đời không hiểu họ buồn hay vui?

Thời nay người ta uống rượu chai
rót bằng ly
Càng uống càng bốc
Càng bốc càng say
rượu vào khôn
dại

Người buồn lấy rượu giải sầu
Người vui lấy rượu cười
Còn nhà thơ uống rượu
Cho rượu ngấm vào thơ.

20/05/2009

Thơ

Thơ là gió
Thơ là mây
Thơ phải là mưa và nước mắt người
Thơ ở giữa trưa hè nắng gắt
Đau rát tới cuống tim
Thơ chạm vào những kỉ niệm ứa máu
Chẳng chết đi và bất tử tới vô cùng
Thơ là rượu cất chưng từ nước lã
Nước lã mà vã nên hồ
Làm người ta say
Dập dềnh cảm xúc đầy vơi
Dựng lên ngọn sóng
Niềm vui
Nỗi buồn
Và cả sự cuồng điên

Thơ là bản thánh ca của Chúa
Con chiên hát mỗi ngày...

28/12/2019

Họa lại “chút hồn nhiên”

Tặng nhà thơ Dương Kỳ Anh

Bạn tôi gửi bài thơ
Vài đôi lời nhắn gửi
Tôi còn chút hồn nhiên
Bạn còn chút hồn nhiên
Ha ha vang tiếng cười
Tôi bảo bạn soi gương
Tóc đã hai phần bạc
Bạn hồn nhiên làm gì (!)
Bạn lại cười ha ha
Tóc bạc em vẫn theo
Thơ vẫn tươi nhựa sống
Vẫn vẫn ào ạt sôi
Nhìn hoa tươi muốn hái
Bạn và tôi vẫn trẻ
Một chút hồn nhiên thôi...

13/1/2013

Một mình

Một ngày
Một ngày
Lại một ngày...

Một mình
Một mình
Lại một mình...

Đi đâu, về đâu...
Thế giới rộng dài
Vũ trụ bao la
Ai đến với ai
Và ai tìm ai?

Ai là bạn
Ai người qua đường
Câu chuyện làm quà
Nụ cười nhạt
Cái gật đầu vô nghĩa
Người đến với người...

Mặt đất hẹp, miếng ăn chật chội
Chốn quan trường vương bụi hư vô
Thời gian cũ kiếp người cũng cũ
Nốt nhạc buồn lang thang...

Một mình nốt nhạc buồn rơi
Một mình ta với đơn côi một mình.

Một mình
Một mình
Lại một mình

Một ngày
Một ngày
Lại một ngày

Nốt nhạc buồn gió hoang..

13/07/2012

H. MOC

Chuyện kể về người đàn ông

Người đàn ông cô đơn
Chỉ thấy quanh mình liêu rử
Và tiếng không gian thờ dài

Người đàn ông hoài nghi
Chỉ thấy quanh mình chạp bầy

Người đàn ông yếu hèn
Luôn sợ ai đó hơn mình

Còn người đàn ông kiêu căng
Chỉ thấy bóng mình
Tỏa sáng nóng bỏng như tia sáng mặt trời.

Và người đàn ông tự ti
Thì uất ức thét gào

Người đàn ông nhỏ nhen
Luôn thấy máu dồn lên não

Với người đàn ông xảo quyệt
Họ biến điều dối trá thành sự chân thành

Người đàn ông sống bằng ảo ảnh
Luôn cho mình là người hạnh phúc
Tất cả ngọt ngào, lung linh

Người đàn ông hiền hòa, tử tốn
Luôn thấy trời rất cao
Và đất rất dày

Riêng người đàn ông mạnh mẽ
Đi giữa cuộc đời như đang đi trên giáo gươm

Tất cả những người đàn ông ấy
Có một ngày đến gõ cửa nhà anh
Để được nghe anh kể câu chuyện về họ...

11/05/2012

Đêm thức

Giác ngủ muộn
Chập chờn mộng寐
Hình như đã hết thời xuân?

Đêm thức
Nén tiếng thở dài
Khát vọng
Lụi tàn như cơn gió thoảng

Chợt hiểu
Cuộc đời sau một dấu chấm than (!)

01/01/2015

Tôi vẽ

Tôi vẽ trái tim rỉ máu
Trái tim đầy vết đạn thời gian
Dưới nó là hoa
Và dưới nữa là nòng đại bác

Và tôi vẽ
Trái tim đại khờ để ngoài lồng ngực
Trái tim bao lần yêu và bao lần lầm lỡ

Thời gian không già
Thời gian không trẻ
Em hãy sống và yêu
Và cứ đại khờ
Như em đang tồn tại.

03/3/2010

И. ИОС
12

Tâm hồn

Tâm hồn
Là cái ta không nhìn thấy
Cũng không sờ thấy

Tâm hồn là cái gì đó rất xa và rất gần
Khoảng trống tâm thức giữa miền vô vi

Thân ta như một xác ve
Một tàn đóm đóm rơi về hư vô
Hồn ta vụt cháy trong mơ
Cháy lên rồi tắt bên bờ nhân gian
Ta mong nở giữa ngày xuân
Hồn ta hoa trái một lần hồi sinh.

01/02/2009

Tiếng đêm

 Gió lùa qua khe cửa
 Thoảng chút hương đêm
 Mùa hoa sữa thơm nồng
 Hương mộc lan dịu êm
 Tiếng đêm
 Của ai ngoài ngõ phố
 Ông già mù tấm quất
 Khản giọng mời chào
 Một lũ trẻ chơi đêm
 Cười rả rích đi qua
 Để lại phía sau
 Lá vàng rơi xào xạc
 Đêm đọng lại
 Tiếng thở dài
 Âm thầm bên đường vắng
 Của những mảnh đời đơn côi
 Không nhà không tổ ấm

Tiếng đêm
Vọng từ rất xa
Biển âm ào sóng vỗ
Biển thở than cho ai (?)
Rồi đêm lại chìm trong vắng lặng
Hay chẳng chỉ có mình tôi
Bên chai rượu cạn
Và bài thơ dở dang
Ngoài trời sương đang rắc phấn
Tôi mong hoa quỳnh nở
Để tiếng đêm không buồn...

Đêm đông 1/1/2007

Góc riêng

1.

Một chiều nắng một chiều mưa
Trời se sắt gió, trời thưa nắng vàng
Lặng thắm một cõi mây hoang
Lòng tôi trĩu nặng bàng hoàng gió giông

Tôi tìm gì chốn hư không
Sắc không không sắc bẽnh bông tai ương
Bao giờ mưa đuổi muôn phương
Cho trời yên ả gió sương lặng thắm

2.

Một ngày vui đến bên tôi
Giọt đau giọt đắng tàn rơi mơ hồ
Vờ tư con sóng xô bờ
Mắt giăng lưới nhện lòng vờ xa xôi

Bao giờ tôi được là tôi
Con tầm nhả kén thôi nôi tháng ngày
Tiếng chuông chùa bớt hao gầy
Lòng riêng tôi với buồn đây mắt xưa
Một chiều nắng một chiều mưa...

02/02/2018

19
10

Vầng trăng đơn côi

Đêm đêm
Giữa bầu trời cao xanh trong
Có một vầng trăng
Đơn côi

Đêm nào cũng thế
Đi từ Tây sang Đông
Lặng câm. Chầm chậm trôi
Lang thang, vạt vờ
Khi mờ khi tỏ
Khi khuyết khi tròn

Rời mây
Rời gió
Và cả những vì sao
Như điệu cợt vầng trăng

Sao thì lấp lánh
Gió cứ thổi
Mây lúc mỏng lúc dày

Vầng trăng cô đơn âm thầm ẩn vào bóng đêm
Và ngày - vầng trăng khuất bóng
Để rồi đêm... lại đêm...
Vầng trăng đơn côi lẻ bóng
Ngày ngày... tháng tháng... năm năm...

Hà Nội, 20 tháng 09 năm 2009

Nỗi buồn

Nỗi buồn vu vơ đến
Lãng đãng như giọt mưa thu
Không giá lạnh mà sao lòng buốt nhói
Nỗi buồn lang thang trôi...

Nỗi buồn có phải là một áng mây
Nỗi buồn có phải là một cánh diều
Vật vờ trong gió
Giữa bầu trời xanh tái tê

Trời chưa hứng nắng

Buồn...
Lang thang...
Trôi...

Hà Nội, một ngày cuối thu 2005

11. 1000

Đêm không ngủ

Nhân kỷ niệm 10 năm VNCA và 10 năm ANTG

Xong một châu bia với bạn
Định về viết truyện, làm thơ
Trang văn nhật
Thơ không hồn cốt

Buồn
Bất lực...
Nhâm nhi chén rượu
Và hút thuốc Lào
Cả rượu và thuốc Lào đều đắng
Không làm được người say

Ngôi
Nghĩ suy...
Nước mắt dâng
Thấy vị của đời
Mặn chát trên môi

Sao thương mình đến thế
Rôi bỗng thấy
Ta như bay
Lơ lửng giữa không trung
Mông lung
Vật vờ giữa muôn vàn ngôi sao
Chợt hỏi:
Ta là ngôi sao nào trong đó
Ngôi sao mờ hay tỏ
Mờ tỏ gì thì cũng là sao
Mà nếu không là sao thì làm hạt bụi
Hạt bụi nào trong vũ trụ
Đã góp thành bão dông?

Cứ thế
Vấn vơ
Lúc khóc
Lúc cười
Trời hửng sáng khi nào không biết
Chợt nhận ra đêm ngắn hơn ngày.

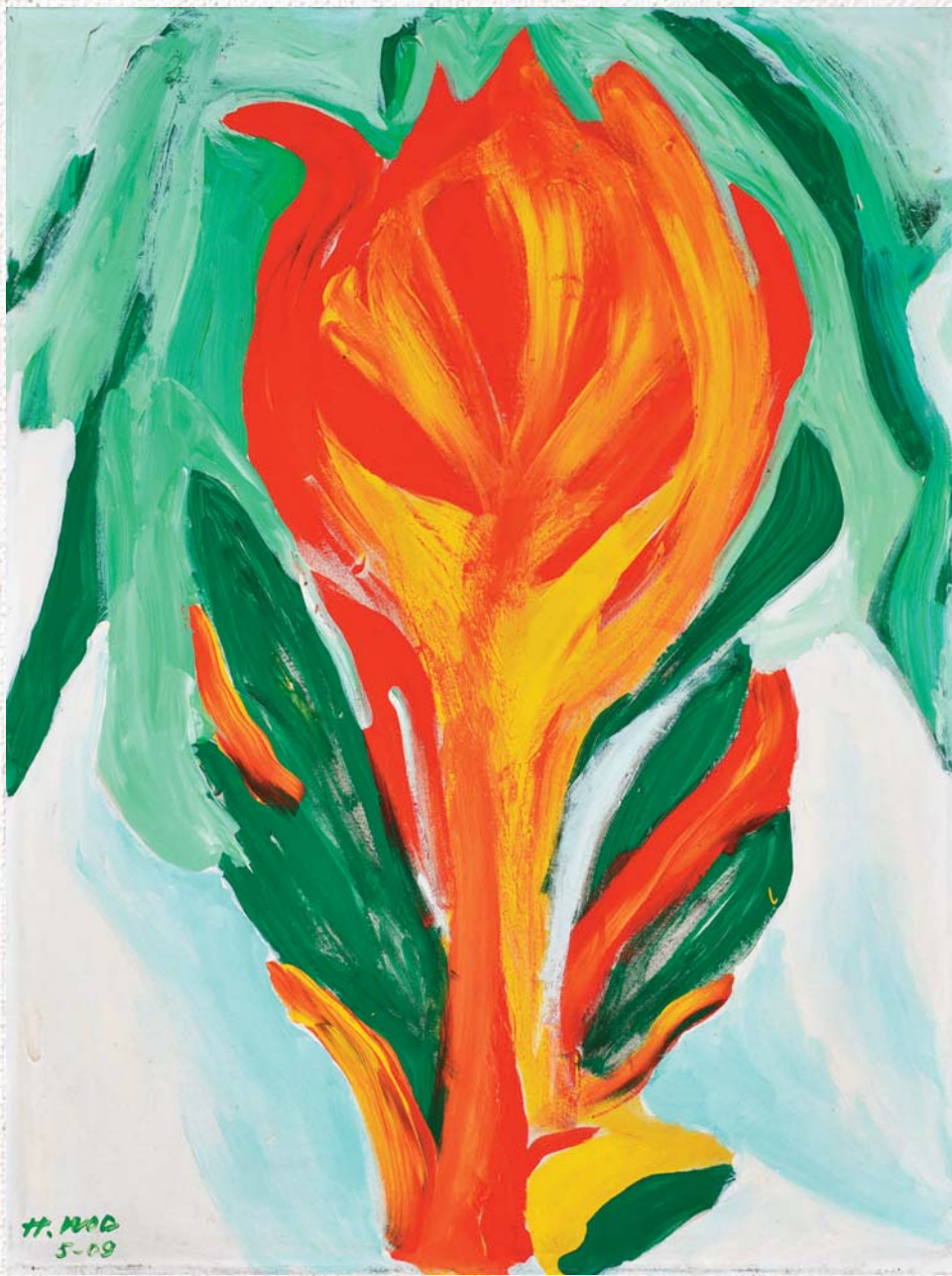
Đêm Đông 13/1/2006

Via hè Hà Nội

Via hè xưa và nay
Via hè nơi nào cũng có
Với những hàng rong quán cóc
Bia cỏ thuốc Lào
Muối vừng cơm nắm
Cắt tóc và đánh giày
Cũng ở vỉa hè góc phố
Nơi hội tụ
Người họa sĩ lang thang
Ông đạo diễn già
Vài bà nàng thơ khờ dại...
Chuyện trên trời dưới biển
Cân đong thời cuộc

Thử vận đỏ đen
Vận nước
Vận nhà
Bàn mưu kế sinh nhai
Cả chuyện gái trai
Một khúc hát
Một câu thơ
Kể chuyện tiếu lâm vui đùa
Dậy lên tiếng cười góc phố
Vĩa hè là cửa nhân dân anh hùng.

16/8/2006

H. WAD
5-19

Ngọn gió hoang

Lang thang
Ngọn gió hoang
Ngang tàng nhọn sắc
Đi qua những chiều mưa
Mềm như khói sương
Giữa đất trời nắng bụi
Lãng đãng ngọn gió hoang...

21/2/2018

Đêm

Nửa đêm thức dậy ngán ngơ
Uống rượu... rượu đắng, đọc thơ... thơ buồn
Tỉnh say không rõ nguồn cơn
Chẳng oán hận chẳng trách hờn nắng mưa

Đêm nay chẳng giống đêm xưa
Bốn bên vẫn trận gió lùa...
trống trờn

Câu văn viết dở... cạn nguồn
Bài thơ tả nhạt nỗi buồn vãn vi

Bức tranh xám ngoét màu chì
Cơn mưa mọng nước khóc chi đất trời

Nhìn ngang, nhìn dọc... Đơn côi
Và một cái bóng cùng tôi chập chờn

Đếm bạn, ai mất ai còn
Nỗi đau thì nhớ, nỗi buồn thì quên...

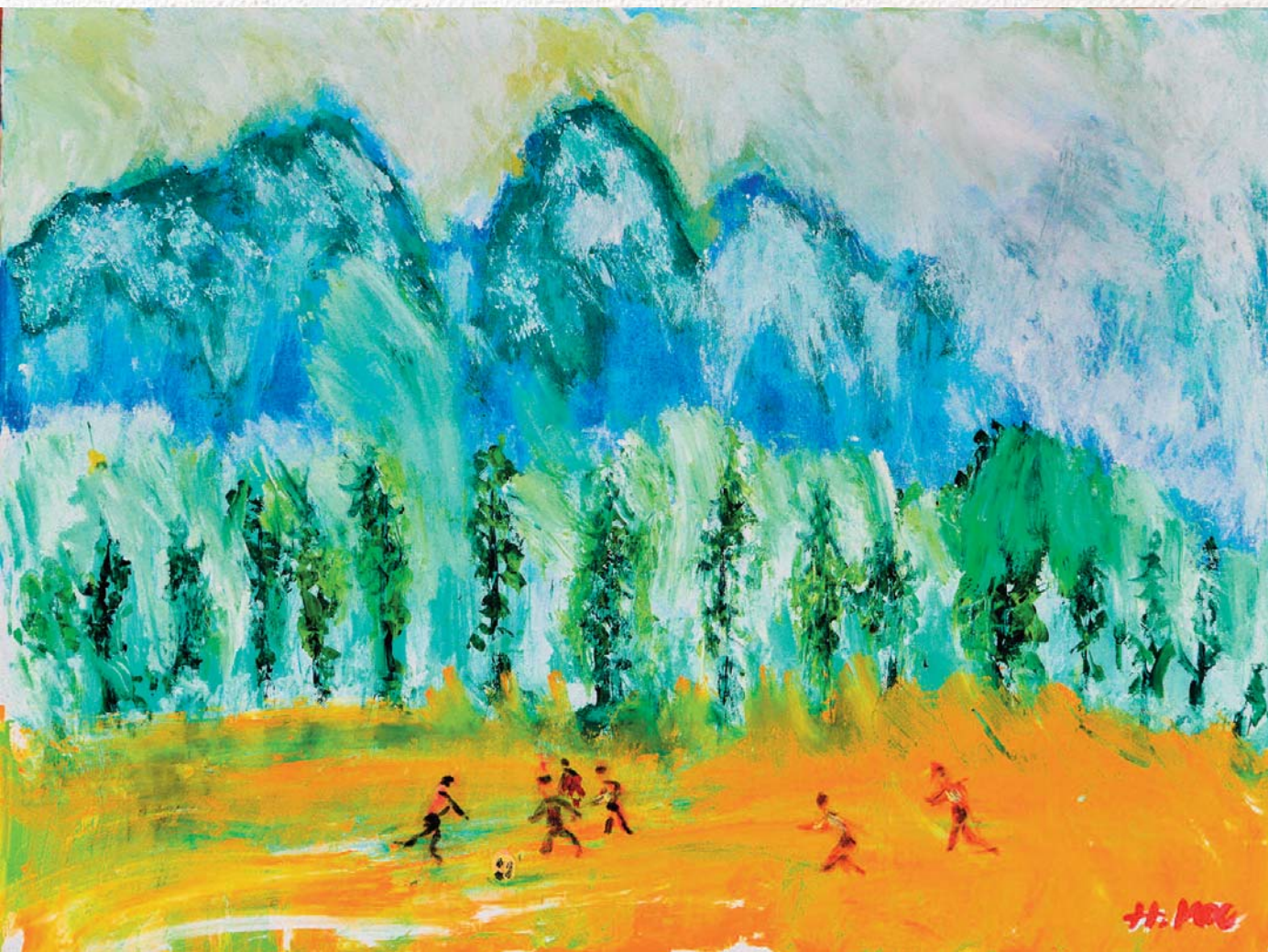
28/12/2019

Than

Sắp bảy mươi rồi không thấy xuân
Ngậm thương con tạo nó xoay vần
Trẻ lo cơm áo không đủ bữa
Lớn mãi bon chen chốn quan trường.

Chữ nghĩa lâu rồi vẫn thơ nhạt
Có chút tài hèn bạn ghét ghen
Nay về lưu ẩn miền sơn cước
Vui buồn giấu kín giữa trời xanh...

02/09/2020

Tự bạch

Một THI SĨ đại khờ
Giữa thế giới NGƯỜI khôn.

2/6/2020

Rỗng không

Ngồi cả buổi bên bàn cần bút
Mực không ra và chữ cũng không ra
Nước mắt ứa làm ướt nhòe trang giấy
Chợt nhận ra mình... rỗng không.

Mùng 4 Tết Đinh Hợi - 2007

III

Tinh yên

Em hát

Em hát về tuổi thơ chiều chiều nhớ mẹ
Hát về tuổi trăng như cây lúa lên đồng

Em hát như con tằm nhả tơ, rút ruột
Sợi thưa, sợi dày
Lúc nhật, lúc khoan

Em hát
Ngọt ngào như lời của mẹ
Sâu trầm như tiếng của cha
Cả tiếng giận hờn đau đớn
Của trái tim em nức nở khi yêu

Em hát
Ru ngủ tiếng thở dài đêm đông
Ru vắng trăng đêm nào cũng khuyết.

02/3/2011

Tuổi xuân

1.

Tuổi trẻ em đã đi qua
Hừng hực tuổi xuân không nhớ
Nụ hôn đầu đời đắm đuối
Em cuồng loạn yêu.

2.

Thời gian trôi nhanh
Em qua tuổi yêu
Của thì con gái
Em trở thành đàn bà
Từ khi nào không biết
Giật mình nhìn lại
Tiếc một thì xuân xanh.

3.

Má em vẫn hây hây đỏ
Người em vẫn căng tròn
Đêm dài em khó ngủ
Nhớ một vòng tay ôm
Đi qua thì con gái
Em vẫn ngàn ngạt hương...

Ngày tình yêu

1.

Ngày tình yêu không hoa
Ngày tình yêu không hò hẹn
Ngày tình yêu không rượu hồng
Không kẹo ngọt sôcôla
Ai đó khóc buồn
Ngậm ngùi thương kiếp con người.

2.

Ta đã đi qua tuổi thơ
Không có tuổi thơ
Ta đi qua tuổi trẻ
Không nhớ tuổi trẻ
Tuổi thơ nổi trôi khi đất nước nghèo
Tuổi trẻ phiêu linh trong chiến tranh

Không nhớ nụ hôn ban đầu
Nụ hôn vội vàng giấu vào bụi tre, gốc chuối
Nụ hôn trẻ con
Chiến tranh qua rồi ta lấy vợ đẻ con
Bộn bề mưu kế sinh nhai
Ngày tình yêu không có.

3.
Đất nước hôm nay
Ngày tình yêu đến giờ ta mới biết
Có hoa hồng và sôcôla
Valentine
Ngày tình yêu

Ngày tình yêu 14/02/2018

Chợt nghĩ

Đã rất nhiều người hỏi
Tình yêu là gì?
Tôi - người đàn ông
Khó có câu trả lời

Tôi hỏi vợ
Vợ buông tiếng thở dài
Tôi hỏi con gái
Con gái cũng nén tiếng thở dài

Tôi hỏi con trai
Con trai chỉ cười
Tôi chợt hiểu
Vợ và con gái

Tình yêu là chỉ ở trong một căn nhà nhỏ
Còn tôi và con trai - những người đàn ông
Tình yêu là chuyện xa xăm
Ở phía trước
Cháy bỏng, mơ hồ
Mê say, đắm đuối

Nhưng
Đó là tình yêu cuộc đời
Như số phận
Như kiếp người

Đàn ông phải thế!
Đàn bà phải thế!

Hà Nội, 14/12/2009

Cô liêu

Anh đã sống trong tình yêu vật vã
Của con thuyền trên sóng chết lặng im.
Còn em đã gồng mình trong nỗi đau vô tận
Để tình yêu không đúng với con tim
Và vì thế ta như hai bờ xa cách
Để thuyền anh mãi mãi cô liêu
Giọt nước mắt của em
Lặn vào trong
Làm con tim nghẹn thở
Rồi lại vỡ òa trong đôi mắt lạnh khô
Ừ ả nhỉ, tình yêu là thế
Yêu làm gì hạnh phúc chẳng tà gang...

02/3/2014

Có một ngày

Có một ngày mưa thôi không rơi
Đôi vai gầy không còn lo áo ướt.

Có một ngày nắng gắt bị mây che
Nắng mệt mỏi tàn rơi trong chiều vắng
Lặn chìm trong buổi chiều đông.

Có một ngày nỗi buồn trôi đi mau
Cơn mưa rào ào qua rồi mưa tạnh.

Có một ngày nỗi đau bỏ lại
Trời rục hồng và nắng dịu êm
Tiếng chim hót gọi văng trảng tỏa sáng
Bình minh cười ngủ suốt đêm thâu.

Có một ngày ta lại là ta
Nghê ngao hát giữa mây trời giông bão
Ngày qua ngày thời gian trôi nhanh
Mùa đông qua, mùa xuân ở lại
Giai điệu buồn vui
Muôn thừa kiếp người...

Mùng 2 tết Canh Tý 2020

Cảm nhận đau

Nay tôi đã thành người
Người dạy tôi khôn lớn
Bằng thiện ác của Người
Lòng ghen và đố kỵ
Nhân ái và bao dung
Tôi cứ như con ốc
Lúc nổi lúc lại chìm
Giữa ao đời đục trong.

19/6/2017

Tình là...

Ai bảo tình cho không
Ai bảo tình biểu không
Tôi bảo tình là một lời ru
Đưa ta vào giấc ngủ
Tôi bảo tình là một cơn mê
Để làm người sợ hãi

Ai bảo tình là sự đam mê
Tôi bảo tình là đứa trẻ
Vừa dại vừa ngây ngô
Khát thèm thì muốn bú
Bú xong rồi lại ngủ
Chẳng biết đêm hay ngày

Ai bảo tình bể khổ
Tôi bảo tình là sợi dây
Buộc mỗi ngày mỗi chặt
Buộc mỗi ngày mỗi đau
 Xoắn cuộc đời ta lại
Để làm nên con người...

Viêng Chăn 7/4/2005

Khúc hát xưa

Êm đêm nghe khúc hát xưa
Gió lay cành trúc chiều đưa bóng chiều
Ai người ngâm khúc cô liêu
Cho tôi thăm một trời yêu mơ màng

Em tôi đứng ở đầu làng
Hát câu quan họ lá vàng đung đưa
Đường quê rải những ước mơ
Tôi nghe em hát ngân ngơ cõi lòng

Bóng em hong nắng chiều buông
Sân đình ảm giọt trăng suông thì thầm
Ước gì tôi được bên em
Cùng em đứng hát “người ơi đừng về”.

Tháng 2/2018

Tương tư

Lạy trời lạy đất muôn phương
Trơ trơ đá tảng vấn vương tháng ngày
Ước gì tôi được làm mây
Thích mưa thích nắng lây rây gió lùa
Buổi sáng nắng, buổi chiều mưa
Trời buông nắng đổ sân chùa lá rơi
Hồn tôi dưới ánh trăng phôi
Lênh đênh mặt nước ở nơi sóng nguồn
Cỏ cây vương vấn nỗi buồn
Đồng dao một khúc chạnh thương thân cò
Bùa yêu chiếc lá gởi cho
Tôi như giọt nắng bơ vơ sáng chiều.

26/1/2018

Gánh hàng rong

Bước chân ra cửa
Gặp gánh hàng rong
Những người đàn bà chân trần
Gánh cuộc đời trên đôi vai mỏng gầy.

Những đứa trẻ thức dậy gọi mẹ
Mẹ em đang đi vào gió sương
Lâm lội phía cổng làng
Trông về nơi xa lắm.

Những người đàn bà đặt gánh hàng rong
Mặt vương đầy cát bụi
Nụ cười héo hon chào khách
Đếm đong quả táo, quả cà.

Những người đàn bà bán hàng rong
Sáng sáng gọi mặt trời thức dậy
Sương đêm để lại trên đầu
Ngẩn ngơ chào khách qua đường.

Gánh hàng chiều chưa bán hết
Đôi vai gầy run run
Mắt buồn xa xăm nhớ đứa con ở nhà
Giờ này đang chờ bữa cơm chiều.

Những người đàn bà bán hàng rong
Đang gánh cả nhà trên vai
Đón đau nhìn trời, nhìn đất
Mong trời đất thương...

Tháng 2/2018

Trái lòng

Anh đã đi qua nhiều bến đò
Anh đã từng gặp gỡ nhiều dòng sông
Nhưng không hiểu vì sao anh chỉ nhớ
Về một con đò trên bến sông quê.

13/5/2016

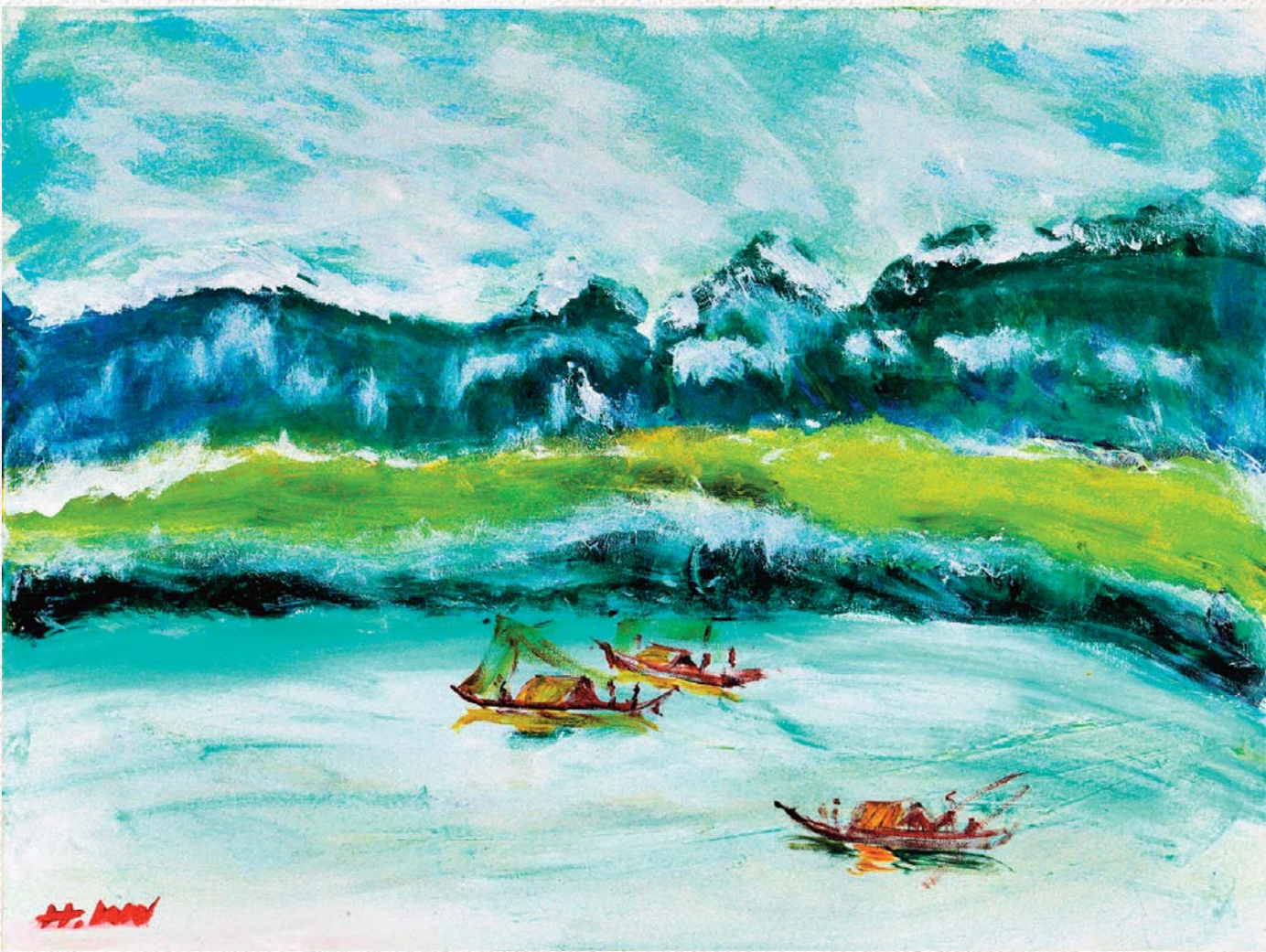
Câu hò sông Hương

Đò đưa
Trên dòng sông Hương
Anh hò em hát
Con đò nghiêng trôi
Anh hò em hát
Nỗi buồn chia đôi

Đời em như cánh bèo trôi
Sông Hương núi Ngự cuối trời bể dâu
Đời em là cánh bướm nâu
Sóng xô nước đẩy một màu nghiêng trao

Câu hò ai đó cất cao
Mái nhì mái đẩy xôn xao mạn thuyền
Cánh bướm nâu, tím mắt huyền
Sông Hương còn lại một miền nhớ thương.

26/02/2018

Vô đề

*Em non mỏng tựa lá trầu
Nghiêng qua nghiêng lại làm câu thơ buồn*

Anh đã sống trong tình yêu vật vã
Của con thuyền trên sóng chết lặng im
Còn em đã gồng mình trong nỗi đau vô tận
Để tình yêu không đúng với con tim

Ta xa cách như hai bờ xa cách
Giọt nước mắt vỡ òa trong đôi mắt lạnh khô
Ừ ả nhỉ, tình yêu sao vẫn thế
Yêu là gì, hạnh phúc thoáng trong mơ.

20/5/2017

Yêu

Lời yêu đừng lỡ làm câu thơ buồn

Yêu
Nghĩa là ta đang say
Thổn thức
Khát thèm

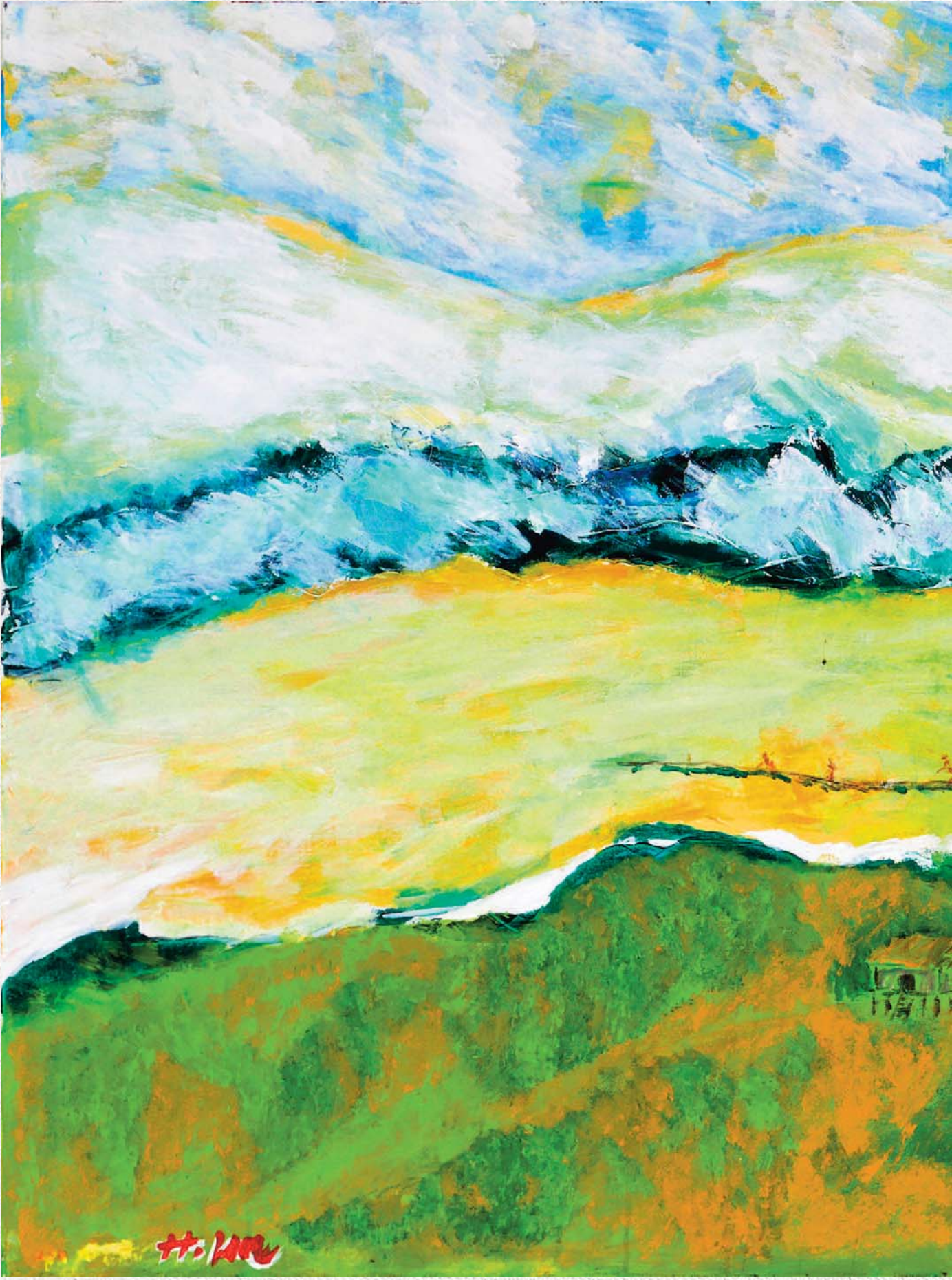
Yêu
Là đôi mắt vô hồn
Nhìn vào bóng tối
Mơ màng

Yêu
Ta thấy mình
Đại khờ như đứa trẻ
Lẩn lú như người già

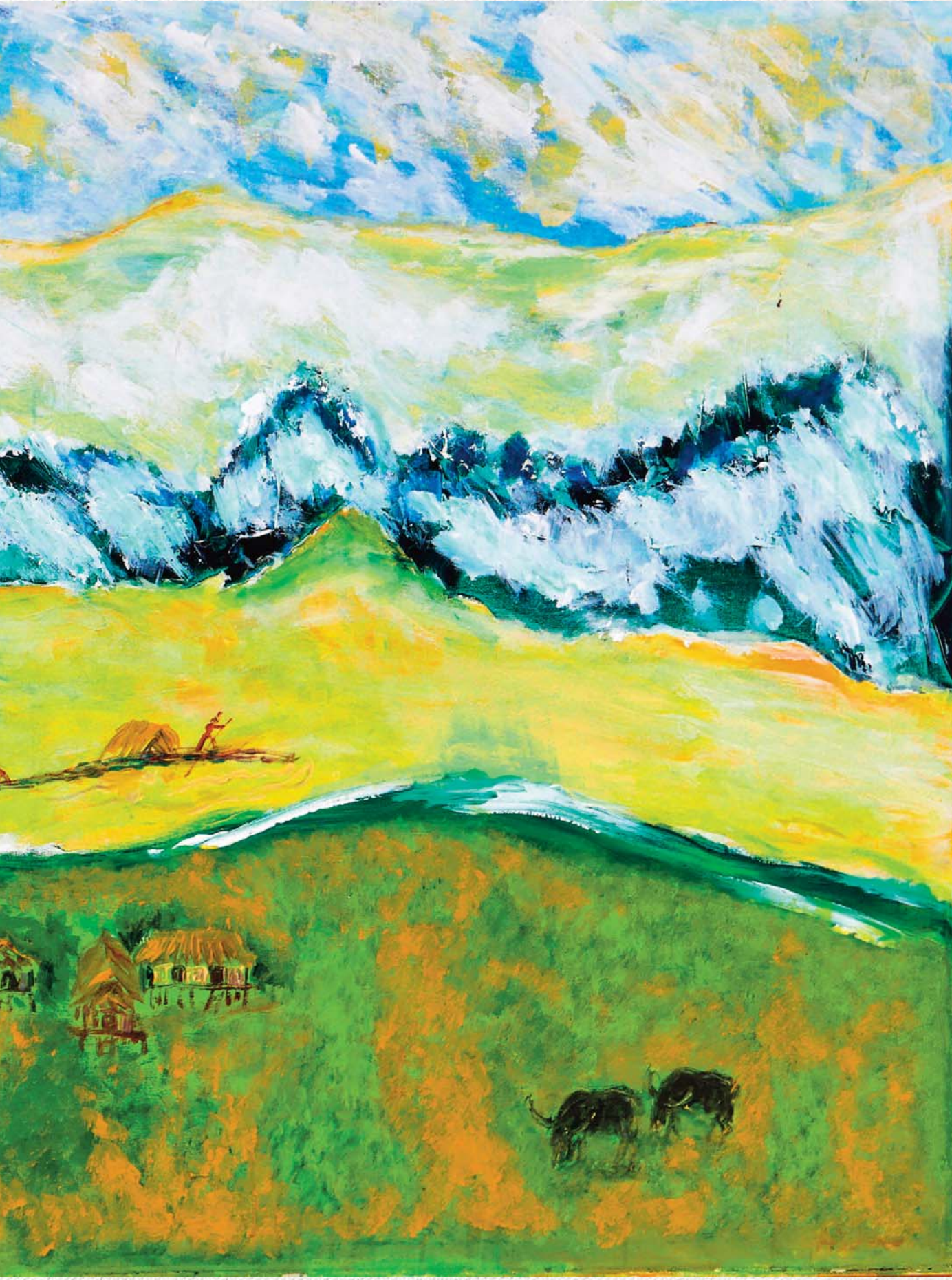

Yêu
Hồn nhiên như cây đời
Ta sống
Qua xanh tươi
Héo úa
Có sâu và có hoa...

18/6/2020

H. 1902

Một sinh linh

Tặng cháu ngoại

Một sinh linh vừa mới ra đời
Mẹ nó ngạt ngào hạnh phúc
Bố nó thở phào nhẹ nhõm
Vì nghĩ rằng bắt đầu từ hôm nay
Bố nó thành người lớn

Bà nó sung sướng đến tột cùng
Bởi đã có một cái xích trói chân ông lại

Cậu nó thật viên mãn
Bởi nó là bóng hình của cậu
Đẹp trai và thông minh
Nó sẽ như cậu thành người

Còn ông nó
Luôn có niềm vui và nỗi buồn nhân thế
Gánh vác cuộc đời

Còn nó:
Nó không mất những gì ông đã mất
Nó không mất những gì ông đang mất
Nó sẽ có những gì ông đã có
Và nó sẽ làm được những gì ông nó không làm được.

Ngày mới

Ngày mới, khi bình minh thức dậy
Xua đi những đám mây mù
Hoàng hôn buồn đã chìm vào bóng tối
Cồn cào nỗi nhớ mùa thu.

Ngày mới tiếng ve gọi mùa hè
Riu ran khóc mùa xuân trôi nhanh quá
Hoa nở sớm hoa tàn mau cũng phải
Để lại nhiều sương gió phôi phai...

Trời xanh quá, gió rì rào thổi
Tiếng sáo diều vi vút giữa trời cao
Chim gõ kiến lại rộn ràng khu vực
Lạnh canh gõ cửa đón xuân về...

Lạ

Hôm qua em ở bên tôi
Má hồng
Môi đỏ
Miệng cười
Đôi mắt ướt
Tôi run rẩy tựa vào em đứng dậy
Nỗi buồn để lại sau lưng...

Hôm nay gặp lại em
Cái hôn vội em nâng tay ngăn lại
Cái ôm hồ miến cưỡng em trao
Bàn tay lỏng đã không còn hơi ấm
Đôi môi gầy lạnh ngắt... mùa đông

Tôi nhìn em những cũ mèm
Xa xôi lắm cái khát thèm ngày xưa
Em thành xa lạ, trời ơi hồi trời...

28/12/2019

Tình hờ

Tôi gặp em chiếc lá rơi đầu ngõ
Mối tình hờ lãng đàng thững thờ trôi
Cơn gió thoảng làm mát gương mặt nắng
Em nồng nàn nói tiếng yêu anh.

Em cháy bỏng trong vòng tay nhạt lòng
Nụ hôn hờ của kẻ uống rượu say
Cơn khát đã... rượu còn vương vấn mãi
Phút đối lòng lửa cháy bỏng thành than

Trong cơn khát hình như em đã ngủ
Êm đềm gối đệm bỗng dư thừa
Nụ cười em giấu...
Đủ đầy khát vọng tình yêu

Sau cơn khát anh lại về cõi thực
Đối lòng nhau cho đỡ cơn say
Mối tình hờ đâu dễ lấp đầy...

11/9/2020

Thương một câu Kiều

Nợ tình giữa chợ bán buôn
Nợ người con gái mắt buồn ngóng trông

Nợ cha, nợ mẹ lẽ thường
Nước mắt chảy ngược con thương muộn mằn

Nợ bạn bè cõi nhân gian
Giang tay đón đỡ đòn oan của trời

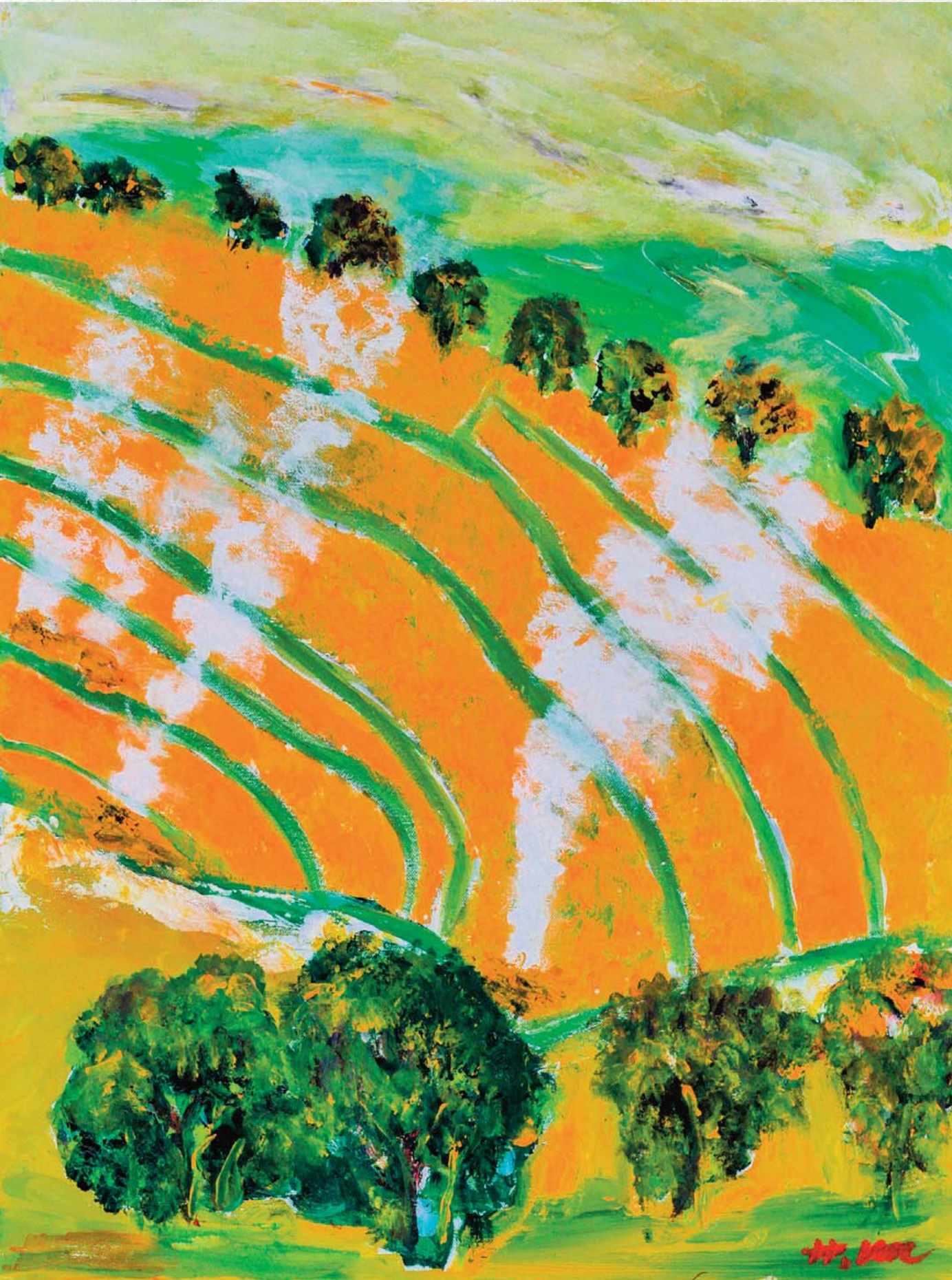
Nợ sông, nợ biển đầy vơi
Thảo thơm dòng nước khơi khơi mạch nguồn

Nợ đời là kiếp giai nhân
Thương cho số phận làm dân trọn đời?

“Bắt phong trần phải phong trần
Cho thanh tao mới được phân thanh tao”.

16/12/2019

* Lấy ý từ thơ Nguyễn Du

1952

Trái tim tôi

Ôi trái tim tôi
Đã bao lần ứa máu
Với bao lần yêu là bao lần dại
Vẫn hạnh phúc ngọt ngào
Trái tim cả đời đi tìm chân lý
Sống cho mọi người và sống với chính tôi

Tôi bỗng thấy thương trái tim bé nhỏ
Côi cút lạc loài
Hạnh phúc đắng cay
Trái tim quấy đạp cuồng si
Trong lồng ngực yếu gầy
Và trái tim đau
Để chảy ra từng giọt máu
Cũng để nuôi một cơ thể yếu gầy
Ôi, kiêu hãnh trái tim...

03/02/2018

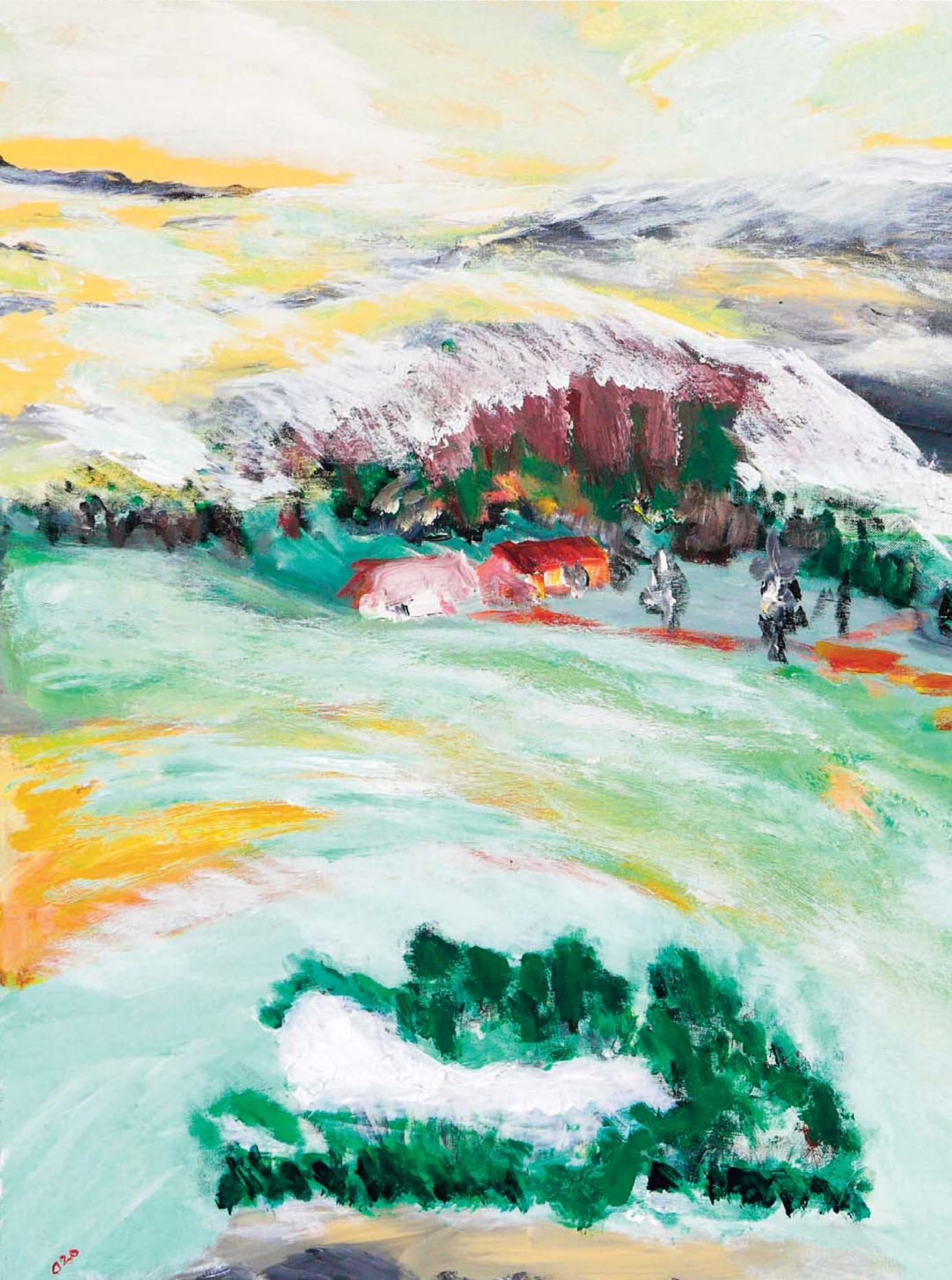
Cô gái vàng Việt Nam

Em là bông hoa nhỏ
Cô gái Việt Nam
Đặt bàn tay trước ngực
Ngước lên lá cờ Tổ quốc
Đôi mắt ngấn lệ
Cát cao tiếng hát
“Đoàn quân Việt Nam đi...”
Các em hát trong niềm tin bất khuất
Mong manh trên đôi vai gầy
Rung rinh trên đôi chân sạm đen
Của cô gái bán bánh mì
Của cô gái bán vé số
Trước giờ ra trận
Trở thành cô gái vàng.

Giấc mơ Việt Nam
Và sau giấc mơ vàng
Em lại là bông hoa nhỏ
Cô gái bán bánh mì
Cô gái bán vé số
Nụ cười nở trên môi
Cô gái vàng Việt Nam.

8/12/2019

(Ngày đội bóng đá nữ VN vô địch Đông Nam Á lần thứ 6)

Tôi vẽ trái tim

Trái tim ơi, đã bao lần bỏ ngõ
chỉ để cho ai một lối vào

Tôi vẽ trái tim tôi hồng rí máu
Trái tim đây vết đạn thời gian
Trái tim đơn côi quanh các vì sao
Dưới nó là hoa
Tựa tựa như nòng đại bác

Và tôi vẽ trái tim của em tôi
Trái tim đại khờ để ngoài lồng ngực
Trái tim bao lần yêu và bao lần lầm lỡ
Trên trái tim là đôi mắt ngậy ngậy...

Mặc kệ nó
Em vẫn yêu vẫn cứ dại khờ
Bởi dưới trái tim em là lá, là hoa, là hơi thở
Thời gian không già không trẻ
Già để cho ai và trẻ để cho ai,
em không cần biết
Em cứ sống, cứ khát khao, cứ yêu
và cứ khờ dại
Cũng như em đang tồn tại
em vẫn là em.

06/5/2013

Giọt nước mắt một chiều đông

Tặng thi sĩ Trần Anh Thái

Một chiều đông
Bạn tôi ngồi khóc
Giọt lệ như hai giọt thủy tinh
Không rơi không vỡ
Cứ lăn quanh tròn mắt
Như muốn lặn vào tim
Rồi lại như vỡ òa

Hốc mắt như muôn vàn sợi nắng
Thieu cháy người ngồi trước mặt
Bởi vì bạn tôi cô đơn
Muốn được sẻ chia
Nỗi đau của người đàn ông
Và chỉ có những người đàn ông mới hiểu
Nỗi đau khi mất bạn tình
Xa rồi xa mãi...

Ngọn lửa lòng - ngọn lửa của trái tim
Ngọn lửa của tình yêu đã tắt
Không bao giờ trở lại nữa bạn ơi!

Tôi vẽ bạn tôi vào một chiều đông
Khi bạn tôi chưa khóc
Tôi đã vẽ trái tim bạn tôi đã khóc
Giọt nước mắt ở hai khoé mắt
Rỉ máu, u buồn
Thánh thót rơi vào một chiều đông...

Hà Nội, ngày 24/1/2007

Khóc vợ

Chỉ khi vợ tôi mất
Tôi mới nhận ra rằng
Nỗi đau là có thật...

3/7/2012

Ngày mất thứ 3 của vợ

Lá vàng rơi

Từ ngày em đi xa
Lá vàng rơi đầy ngõ
Ngọn gió lồng lên không mang được lá
Cơn mưa cuồng chẳng cuốn được lá đi
Ngõ nhỏ mà mình không còn nghe tiếng chó
Con chó buồn cũng bỏ mà đi
Lũ chim sẻ xưa thân thiện thế
Bây giờ ngơ ngác đứng, ngồi...
Cái ngõ nhỏ không còn hơi thở cũ
Em đi biên biệt
Lá vàng bơ vơ...

06/9/2012

Tết

Gửi những ai mất người thân

Không đào
Không mai
Không cả cánh hoa khô
Chỉ có tranh trên tường
U ám, đờn đau, rỉ máu
Bàn thờ
Những cây nhang run rẩy
Đôi mắt ai nhòa khói hương
Ly rượu đầy vơi
Giọt sương rơi đầy cốc
Nỗi buồn vương nỗi nhớ!

Nỗi nhớ mờ cô

Đêm giao thừa
Chập chờn mộng寐
Bóng em...
Ảo ảnh khói hương
Anh ôm em trong vòng tay hư thực
Mộng du...

Ngoài trời mưa rây rây
Tiết xuân nã nê
Cái rét lạnh cửa vào da thịt
Ướt nỗi buồn cô đơn.

Em đâu rồi hay em ở đâu (?!)
Hỏi trời trong thình lạng
Hỏi đất, đất lạng cầm
Anh vô vọng kiếm tìm
Nỗi nhớ mờ cô...

Đêm giao thừa Canh Tý 2020

И-НОС

Sao Tết em không về

Nén nhang viếng hương hôn vợ

Cây bàng nhà mình đã bao mùa lá
Thời gian qua đi bao mùa xuân
Và cũng bao năm, em Tết không về
Anh nhìn mảnh sân nhỏ nơi em hay đứng
Cây dong riềng úa lá tự bao giờ
Giường rộng quá và đêm dài quá
Bóng tối thì dày, chẳng thấy tiếng em...
Từ ngày em không về ngôi nhà linh thiêng
Anh tập dần phần đời đơn lẻ

Giọt đau
Giọt buồn
Giọt đắng
Giọt cay

Nước mắt trộn cơm canh, anh vừa lùa vừa húp
Nhưng vẫn phải nói cười
Như giọt nước qua bao mùa giông bão
Bây giờ anh mới hiểu...
“Một ngày là cả trăm năm...”

Nhớ

Khắc khoải
Sáng,
Trưa,
Chiều,
Tối...

Và đêm...

Tôi nhớ về người đàn bà
Đã theo tôi cùng giọt thời gian,
Ngỡ ngác, buồn vui, vinh quang, tủi nhục

Người đàn bà nay đã mất

Nỗi nhớ làm nước mắt chảy theo giọt thời gian,

Chạy vào tim,
Chạy vào giấc ngủ
Chập chờn đêm đêm mộng寐...

Tôi cào cấu vào đêm,
Vô vọng kiếm tìm...
Đêm rộng
Đêm dài,
Đêm thao thức,
Đêm đợi chờ ai...

Một đêm
Một ngày,
Một tháng,
Một năm...

Rồi sẽ những năm này năm khác...

Nỗi nhớ hư vô
Đơn côi, ngỡ ngác
Một bóng hình...
Ước ao chạm bờ môi
Ước ao vòng tay ôm
Ước ao bờ vai dịu ngọt...
Câu thơ bầu vào nỗi nhớ
Nỗi nhớ đầy vơi...

16/3/2013

Hạnh phúc

Từ ngày xưa ngày xưa
Hạnh phúc của ông cha ta
Là có bát cơm no
Và có manh quần tấm áo

Còn bây giờ
Hạnh phúc là suy tư
Để tự hoàn thiện mình
Không làm điều xấu
Hạnh phúc là khi ánh bình minh lên
Ta làm thêm điều tốt
Dù rất nhỏ nhoi
Xua đi sự yếu mềm
Xua đi sự sợ hãi
Xua đi nỗi cô đơn
Xua đi lối mòn xơ cứng
Xua đi lòng ti tiện đốn hèn
Xua đi sự kiêu căng bất chợt

Hạnh phúc là khi ta mang đến và cho
Bắt đầu từ ánh mắt
Bắt đầu từ trái tim
Bắt đầu từ những điều ta nghĩ
Tốt về người này người khác
Hạnh phúc thì phải cấy trồng
Cho cây nảy mầm và cây lên xanh
Có hoa và quả
Làm đẹp cho đời
Mang sức sống cho đời

Hạnh phúc giản đơn như bước chân đi
Sao ta không làm được hỡi người (?)

Hà Nội, ngày 12/1/2007

Lá bùa

Bước vào vòng lao lý
Vợ đưa tôi lá bùa
Đêm ngày tôi cầu nguyện
Nam mô A Di Đà

Lá bùa trong địa ngục
Nuôi tôi tròn ba năm...

20/9/2020

Leo núi

Người leo núi
Muốn leo núi
Một núi
Hai núi
Ba núi...

Ngọn núi này đi qua
Ngọn núi kia mời gọi
Ngọn núi nào cũng có
Hoa thơm và cỏ lạ
Mỏi gối chôn chân
Bấm dập, trầy xước
Vấp ngã
Đau đớn
Nước mắt rơi
Đôi chân bị xích xiềng

Vuốt nước mắt
Đứng dậy
Tập tễnh
Lại leo đỉnh núi khác
Chẳng để làm gì
Chẳng mong muốn điều gì

Người leo núi
Phải leo núi
Giống như người nông dân cả đời cày cuốc
Phải cày cuốc, cày cày...

15/9/2020

Nốt trầm

Khi ta đứng giữa trưa hè nóng bỏng
Khi ta đang trong cơn bão giông
Và cả khi ta đã được đốt bởi hào quang lấp lánh
Ta đã nghe ai đó hát bè trầm
Ta đã nghe một “nốt trầm xao xuyến”
Thì bè trầm, nốt trầm là cơn gió thoảng
rơi vào hư vô...
Nhưng hôm nay giữa một dàn hợp xướng
Ta chợt nhận ra những cây Kôngtrôbát
Thong thả kéo nốt trầm
Nốt trầm giữa bè hợp xướng lúc mỏng lúc dày
Ni non như tiếng à ơi ru con của mẹ
Không khóc, không cười không thét gào nức nở
Nốt trầm là tiếng lá rơi
Có có không không
Nốt trầm và bè trầm
Phụ họa và làm nền cho bè trung bè cao

Nhưng thử hỏi
Nếu không có nốt trầm
Thì cả dàn hợp xướng kia
Chỉ là những cơn thét gào của ánh chớp b.o giông
Chỉ là những trận mưa rào âm âm thác lũ
Oai hùng và làm người ta sợ...
Bấy giờ thì nốt trầm
Thoảng thơm, dịu ngọt
Và cũng lúc bấy giờ
Người ta mới hiểu nốt trầm...

Đêm Hội An, 3/8/2009

#. LLA
0-9

Bạn đến chơi nhà

Lâu lâu bạn đến chơi nhà
Căn nhà trống hoặc bốn phương gió lùa

Con gà nhiếp đã chạy xa
Muốn bắt đái bạn sợ ma đi tuần

Thôi đành chép miệng phân bua
Đái bạn chỉ có canh cua và cà...

Cõi linh thiêng đái đất trời
Làm NGƯỜI sượng khổ
Trời cho bên nào...(?)

Công Viên Ước 01/9/2020

Còn cỏ dại
Không khoe sắc khoe màu
Không tỏa ngát hương thơm
Cây, lá, cành, hoa li ti
Cỏ dại vất vưởng mọc lang thang
Cả trên đá, cả trên đất cứng, đất mềm...
Cả ở nơi bùn lầy nước đọng
Cỏ dại không làm người mê say ngây ngất
Không làm được bùa yêu
Nhưng cỏ dại ở nơi nào cũng có
Với đất - Hoa thì ít mà cỏ dại thì nhiều
Đất - Hoa và cỏ dại.

20/10/2009

11.1200

Mục lục

I. VỌNG CỔ NHÂN	5	55	23. Khoảng lặng
1. Thừa cụ tổ	7	59	24. Đám bốc
2. Thơ chơi	8	61	25. Chiếc ghế
3. Vịnh thi sỹ	9	65	26. Nhịp sống
4. Viếng Đỗ Phủ	10	66	27. Niềm vui và nỗi buồn nhân thế
5. Trước lăng mộ Tần Thủy Hoàng	13	71	28. Cho và nhận
6. Bám	14	73	29. Đừng làm gì
7. Khóc, cười và im lặng...	19	77	30. Niềm tin
8. Ngẫm	21	79	33. Tròn
9. Người lính	22	80	32. Cuồng phong 1
10. Ngày xuân nghe tiếng chuông chùa	25	83	33. Cuồng phong 2
11. Đường	27	96	34. Thi nhân
12. Thương anh	31	88	35. Bước
13. Lửa ấm	33	89	36. Tiếng mõ
14. Cổ tích	37	93	37. Câu hỏi niềm tin
15. Con bò mùa đông	39	95	38. Chỗ dựa
16. Chữ	40	99	39. Làm người... khó
17. Linh hồn	43	101	40. Con mãnh thú vô hình
		105	41. Món nhắm
II. THẾ SỰ	45	107	42. Cỏ và đời
18. Thế sự	47	108	43. Tiếng cười
19. Mùi lửa	48	111	44. Mặt người
20. Chim bìm bịp	49	112	45. Lại ngẫm
21. Giọt thời gian	53	113	46. Rượu
22. Cây xương rồng trên cát	54	114	47. Thơ

48. Họa lại “chút hồn nhiên”	117	175	74. Tương tư
49. Một mình	118	179	75. Gánh hàng rong
50. Chuyện kể về người đàn ông	123	181	76. Trái lòng
51. Đêm thức	125	182	77. Câu hò sông Hương
52. Tôi vẽ	126	185	78. Vô đề
53. Tâm hồn	129	186	79. Yêu
54. Tiếng đêm	130	191	80. Một sinh linh
55. Góc riêng	132	193	81. Ngày mới
56. Vầng trăng cô đơn	135	194	82. Lạ
57. Nỗi buồn	137	197	83. Tình hò
58. Đêm không ngủ	141	198	84. Thương một câu Kiều
59. Vía hè Hà Nội	143	201	85. Trái tim tôi
60. Ngọn gió hoang	147	202	86. Cô gái Việt Nam
61. Đêm	148	207	87. Tôi vẽ trái tim
62. Than	150	209	88. Giọt nước mắt chiều đông
63. Tự bạch	153	213	89. Khóc vợ
64. Rỗng không	154	214	90. Lá vàng rơi
		215	91. Tết
III. TÌNH YÊU	155	216	92. Nỗi nhớ mờ côi
65. Em hát	157	219	93. Sao Tết em không về
66. Tuổi xuân	158	220	94. Nhớ
67. Ngày tình yêu	161	222	95. Hạnh phúc
68. Chợt nghĩ	163	224	96. Lá bùa
69. Cô liêu	167	227	97. Leo núi
70. Có một ngày	168	229	98. Nốt trầm
71. Cảm nhận đau	170	233	99. Bạn đến chơi nhà
72. Tình là...	173	234	100. Đất - Hoa và cỏ dại
73. Khúc hát xưa	174		

NHÀ XUẤT BẢN HỘI NHÀ VĂN

65 Nguyễn Du - Hà Nội - Tel & Fax: 024.38222135,

E-mail: nxbhoinhavan@yahoo.com.vn - <http://sachvan.vn>

Chi nhánh miền Nam:

371/16 Hai Bà Trưng-Q3-TP. HCM.

Tel & Fax: 028.38297915

Email: nxbhvn.saigon@gmail.com

Chi nhánh miền Trung và Tây Nguyên:

65 Nguyễn Thị Định, Quận Sơn Trà, TP. Đà Nẵng

Tel: 0236. 3849 516

Email: nxbhvn.mientrungtaynguyen@gmail.com

Chịu trách nhiệm xuất bản:

Giám đốc - Tổng Biên tập NGUYỄN QUANG THIỀU

Biên tập: Nguyễn Chí Hoan

Tranh minh họa: Hữu Ước

Mỹ thuật: Trần Thắng

Sửa bản in: Tác giả